

SV

SV

SV

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION

Bryssel den 13.11.2008
KOM(2008) 727 slutlig

2008/0215 (CNS)

Förslag till

RÅDETS DIREKTIV

om ändring av direktiv 2003/48/EG om beskattning av inkomster från sparande i form av räntebetalningar

{SEC(2008) 2767}

{SEC(2008) 2768}

(framlagt av kommissionen)

MOTIVERING

1. INLEDNING

Rådets direktiv 2003/48/EG av den 3 juni 2003 om beskattning av inkomster från sparande i form av räntebetalningar (nedan kallat *direktivet*) har tillämpats i medlemsstaterna sedan den 1 juli 2005. Det yttersta syftet med direktivet är, enligt det som avtalades vid Europeiska rådets möte i Santa Maria da Feira den 19–20 juni 2000 och Ekofinrådets möte den 26–27 november 2000, att göra det möjligt att effektivt beskatta inkomster från sparande i form av räntebetalningar i en medlemsstat till faktiska betalningsmottagare som är fysiska personer med skatterättsligt hemvist i en annan medlemsstat, i enlighet med lagstiftningen i den sistnämnda staten.

När direktivet började tillämpas 2005 var det dock uppenbart att ytterligare förbättringar skulle behövas för att beakta sparprodukternas utveckling och investerarnas agerande. Dessutom har det inom de nationella skattesystemen skett förändringar som innebär att inkomster från vissa typer av finansiella produkter behandlas på samma sätt som räntor på fordringar. Med tanke på att sådana utvecklingar behöver beaktas fastställs i direktivet att kommissionen vart tredje år bör överlämna en rapport till rådet om hur direktivet fungerar samt där det är lämpligt föreslå de ändringar som mot bakgrund av rapporterna behövs för att sörja för effektiv beskattning av inkomster från sparande och undanröja oönskade snedvridningar av konkurrensen.

Mot denna bakgrund lämnade kommissionen den 15 september 2008 sin första rapport till rådet (KOM(2008) 552 slutlig, rådsdokument 13124/08 FISC 117) om tillämpningen av direktivet under de tre första åren. Rapporten byggde på samråd som hållits med EU-medlemsstaternas skatteförvaltningar, uppgifter från skatteförvaltningarna avseende de två första beskattningsår under vilka direktivet hade tillämpats samt undersökningsresultat från en expertgrupp som kommissionen inrättade 2007 för att få råd från de näringsgrenar som berördes eller troligen skulle beröras av direktivet.

Som det förklaras i rapporten har direktivet nått sina mål inom ramen för sitt tillämpningsområde. Det har också haft indirekta, icke-mätbara positiva resultat i form av förbättringar av skattebetalarnas efterlevnad. Översynen har dock visat att direktivet i nuläget inte har en så bred täckning som målsättningen var enligt Ekofinrådets slutsatser av den 26–27 november 2000. I rapporten uppmärksammas särskilt behovet av att ändra definitionerna av faktisk betalningsmottagare och betalningsombud, behandlingen av finansiella instrument som är likvärdiga med dem som redan uttryckligen täcks av direktivet och vissa förfarandaspekter.

Kommissionen föreslår på grundval av rapporten att direktivet ändras med beaktande av den administrativa bördan och de synpunkter som medlemsstaternas skatteförvaltningar och expertgruppen har uttryckt, i enlighet med principerna för subsidiaritet och proportionalitet enligt artikel 5 i fördraget.

2. SYNPKTER PÅ DE FÖRESLAGNA ÄNDRINGARNA AV DIREKTIVET

2.1. Artikel 1 i detta förslag

De viktigaste föreslagna ändringarna gäller definitionen av inkomster från sparande, för att ge utrymme för sparformernas utveckling under de senaste åren. Syftet med de föreslagna ändringarna är inte bara att omfatta inkomster från sparande i form av räntebetalningar utan också andra, väsentligen likvärdiga, inkomster från vissa innovativa finansiella produkter och från vissa livförsäkringsprodukter som är jämförbara med fordringar. Om mer omfattande lösningar genomförs för att säkerställa informationsutbytet mellan EU-medlemsstaternas skatteförvaltningar beträffande hela sortimentet av livförsäkringsavtal, kan behovet att låta förmånerna av dessa livförsäkringsprodukter omfattas av direktivets tillämpningsområde eventuellt övervägas på nytt.

Vidare föreslås att direktivets räckvidd utvidgas till att under vissa förhållanden omfatta räntebetalningar som vissa subjekt och juridiska konstruktioner erhåller och som går till fysiska personer som i sista hand är faktiska betalningsmottagare. Dessutom föreslås betydande förbättringar av definitionen av *betalningsombud när man mottar betalning*, för att göra denna mekanism effektivare och förbättra marknadsaktörernas rättsliga säkerhet.

Föreslagna ändringar av artiklarna 1 och 2 i direktivet

För närvarande behandlar artiklarna 1 och 2 endast räntebetalningar till förmån för fysiska personer. Den ändring som föreslås av artikel 1 är endast avsedd att anpassa artikeln till den utvidgade definition av räntebetalning som föreslås för artikel 6.

Mer betydande ändringar föreslås när det gäller artikel 2. Direktivet omfattar för närvarande inte betalningar till juridiska subjekt och konstruktioner som innehas av fysiska personer. Denna begränsning kan ge fysiska personer möjligheter att kringgå direktivet genom att använda en juridisk person eller konstruktion som träder emellan.

En urskillningslös utvidgning av direktivet till att omfatta samtliga betalningar till juridiska subjekt och konstruktioner etablerade i andra medlemsstater verkar inte vara någon lämplig lösning.

En effektivare lösning vore att kräva att betalningsombud som omfattas av skyldigheterna att bekämpa penningtvätt använder information som de enligt dessa skyldigheter redan har om de faktiska betalningsmottagarna, när det gäller betalningar till vissa juridiska personer eller konstruktioner (metoden med genomlysning). Betalningsombuden i EU bör endast fokusera på juridiska personer eller konstruktioner etablerade i utvalda jurisdiktioner utanför EU där man inte har sört för tillbörlig beskattning av ränteinkomster som betalas till dessa juridiska personer eller konstruktioner. När en faktisk betalningsmottagare som omfattas av skyldigheterna att bekämpa penningtvätt är en fysisk person med hemvist i en annan EU-medlemsstat, ska betalningsombudet i EU behandla betalningen som om den skulle gå direkt till denna faktiska betalningsmottagare.

Här bör noteras att metoden med genomlysning inte är det bästa alternativet för att identifiera den faktiska betalningsmottagaren när ekonomiska aktörer etablerade i EU gör räntebetalningar till andra ekonomiska aktörer som också är etablerade i EU och därför omfattas av definitionen på betalningsombud. Detta skulle kunna leda till att betalningsombudets ansvar mångfaldigas på olika nivåer i en betalningskedja. I detta fall

framstår det som mer tillförlitligt och proportionerligt att i stället för metoden med genomlysning tillämpa en lösning där definitionen på betalningsombud och betalningsombudets skyldigheter klargörs enligt förslaget i anslutning till artikel 4.

I syfte att minska osäkerheter och betalningsombudens administrativa börda innehåller bilaga I en förteckning över kategorier av subjekt och juridiska konstruktioner med hemvist i jurisdiktioner utanför EU som inte sörjer för tillbörlig och effektiv beskattning av inkomst till sådana subjekt och konstruktioner. I den nya artikel 18b beskrivs förfaranden för anpassning av bilagan.

Föreslagna ändringar av artikel 3 i direktivet

Tre faktiska förbättringar av artikel 3 föreslås vad gäller den faktiska betalningsmottagarens hemvist.

Den första förbättringen är att säkerställa regelbunden uppdatering av uppgifterna om den faktiska betalningsmottagarens fasta adress genom att kräva att betalningsombuden ska använda ”den bästa information som är tillgänglig för dem på dagen för en betalning”. Detta inbegriper uppgifter som krävs för bekämpning av penningtvätt eller annan bevisning som fastställs enligt det förfarande som avses i den nya artikel 18b.

För det andra föreslås att metoden med *fast adress* för fastställande av den faktiska betalningsmottagarens hemvist kompletteras med en metod som baseras på officiella bevis på skatterettsligt hemvist i ett visst land när den faktiska betalningsmottagaren frivilligt har lämnat sådana bevis till betalningsombudet. Detta gäller giltiga intyg om skatterettsligt hemvist som har utfärdats inom de senaste tre åren. Denna ändring är i linje med direktivets yttersta syfte.

Vidare föreslås att när betalningsombudet har officiella handlingar som intygar att den faktiska betalningsmottagaren har skatterettsligt hemvist i en medlemsstat som inte motsvarar den fasta adressen, på grund av diplomatstatus eller andra internationella regler, ska skatterettsligt hemvist enligt de officiella handlingarna anses utgöra hemvist vid tillämpning av direktivet.

Föreslagna ändringar av artikel 4 i direktivet

Det breda begreppet betalningsombud i punkt 1 har visat sig vara relativt väl förstått och verkar inte behöva några större ändringar utöver klargörandet av betalningsombudens ansvar för betalningar till sina kunder genom mellanliggande strukturer etablerade utanför EU. Europeiska bankförbundet har dock uttryckt sin oro beträffande undantagsfall av passivt mottagande eller passiv betalning, där den allmänna principen om att betalningsombudet är den sista förmedlaren i kedjan inte kan tillämpas konsekvent i alla medlemsstater. För närvarande finns det inga gemensamma riktlinjer beträffande passivt mottagande eller passiv betalning. Detta kan leda till dubbelarbete eller situationer där ingen av de delaktiga ekonomiska aktörerna anses vara betalningsombud. För att undvika detta föreslås en ändring enligt vilken medlemsstaterna ska vara skyldiga att vidta lämpliga åtgärder för att säkerställa att olika betalningsombuds ansvar för en och samma räntebetalning inte överlappar varandra.

Dessutom klargörs, i linje med den föreslagna ändringen till artikel 2 beträffande tillämpning av metoden med genomlysning på betalningar till vissa subjekt och juridiska konstruktioner etablerade i länder utanför EU, att en betalning som har utförts eller ombesörjts till förmån för

subjekt eller juridiska konstruktioner enligt förteckningen i bilaga I ska anses vara utförd eller ombesörjd till förmån för den faktiska betalningsmottagaren bakom subjektet eller den juridiska konstruktionen, enligt definitionerna i bestämmelserna om bekämpning av penningtvätt.

Begreppet *betalningsombud när man mottar betalning* som behandlas i de ursprungliga punkterna 2–5 verkar ha skapat osäkerhet och måste utvecklas vidare.

Som det förklaras i samband med de föreslagna ändringarna av artikel 2 verkar det oproportionerligt att utvidga metoden med genomlysning till att omfatta alla subjekt som är etablerade i EU:s medlemsstater. Bristen på alternativa mekanismer som täcker betalningar till obeskattade mellanliggande strukturer inom EU skulle dock kunna uppmuntra fysiska personer till ett omfattande utnyttjande av mellanliggande strukturer för att kringgå direktivet. Nyligen förekommande fall visar att när begreppet *betalningsombud när man mottar betalning* inte genomförs konsekvent skapas utrymme för missbruk och snedvridningar. Investeringsfonder som är reglerade på EU-nivå och vars inkomster beaktas vid tillämpningen av direktivet, kan utsättas för illojal konkurrens från andra mellanliggande investeringsstrukturer som i praktiken utesluts från huvuddefinitionen av betalningsombud i artikel 4.1, eftersom betalningar som görs av dem inte i juridisk mening definieras som räntebetalningar, även om de genereras genom investeringar i fordringar.

Hellre än att överge begreppet *betalningsombud när man mottar betalning* bör begreppet klargöras så att det kan tillämpas konsekvent. Syftet med den föreslagna ändringen är att frångå det nuvarande synsättet – där huvudfokus sätts på de ekonomiska aktörer i tidigare led som betalar ränta till de berörda strukturerna – och i stället använda en metod som baseras på en *positiv* definition av de mellanliggande strukturer som är skyldiga att agera som *betalningsombud när man mottar betalning*.

Detta innebär att direktivets bestämmelser ska tillämpas av dessa strukturer – inklusive juridiska konstruktioner såsom vissa typer av truster och öppna bolag – när de tar emot räntebetalningar från ekonomiska aktörer i tidigare led, oavsett var aktören är etablerad (inom eller utanför EU), så länge som den faktiska betalningsmottagaren är en fysisk person med hemvist i en annan EU-medlemsstat.

För att undvika marknadsstörningar är den nya definitionen av strukturer som agerar som *betalningsombud när man mottar betalning* baserad på väsentliga egenskaper i stället för på juridisk form. Enligt den föreslagna ändringen förespråkas en definition som omfattar samtliga obeskattade subjekt och juridiska konstruktioner, åtminstone när det gäller inkomster som går till delägare som inte har hemvist, enligt de allmänna regler om direkt beskattning som tillämpas i den medlemsstat där subjektet eller den juridiska konstruktionen har sin faktiska företagsledning och där hemvist kan anses föreligga. Enbart följande subjekt eller konstruktioner utesluts:

- (a) Investeringsfonder som omfattas av artikel 6 i direktivet.
- (b) Pensionsfonder och tillgångar knutna till livförsäkringsavtal.
- (c) Subjekt och konstruktioner som har inrättats enbart för välgörande ändamål.

- (d) Fall med flera faktiska betalningsmottagare där räntebetalningar mottas från en ekonomisk aktör som har identifierat alla faktiska betalningsmottagare.

En förteckning (s. k. *positiv* förteckning) med enheter och konstruktioner som ska anses vara ”betalningsombud när man mottar betalning” i varje medlemsstat införs som bilaga III. I den föreslagna nya artikel 18b beskrivs förfaranden för ändring av bilagan.

Alternativet enligt artikel 4.3 i direktivet, dvs. behandling som ett fondföretag enligt artikel 6, bibehålls endast för sådana subjekt och juridiska konstruktioner vars tillgångar eller intäkter ingen faktisk betalningsmottagare har rätt till vid tidpunkten då betalningen tas emot. Om de inte utnyttjar detta alternativ blir de skyldiga att agera som *betalningsombud när man mottar betalning* och de fysiska personer som bidragit till deras tillgångar ska anses vara faktiska betalningsmottagare.

De nuvarande skyldigheterna för ekonomiska aktörer i tidigare led enligt sista meningen i artikel 4.2 (och artikel 11.5) i direktivet bibehålls endast för räntebetalningar som görs till de subjekt och juridiska konstruktioner i andra medlemsstater som upptas i förteckningen i den föreslagna bilaga III, med beaktande av den medlemsstat där den faktiska företagsledningen finns (som för juridiska konstruktioner är staten där den person som har den primära äganderätten och primärt förvaltar egendom och inkomster har sin fasta adress). Förteckningen är dock inte uttömmande för medlemsstaterna. Dessa ska vidta nödvändiga åtgärder för att se till att alla subjekt och juridiska konstruktioner, med undantag av dem som förtecknas under a, b, c och d ovan, som inte beskattas enligt de allmänna reglerna för direkt beskattning och som har den faktiska ledningen på den berörda statens territorium, måste agera i egenskap av *betalningsombud när man mottar betalning*, oavsett om dessa subjekt och juridiska konstruktioner ingår i förteckningen i bilaga III eller oavsett den information som faktiskt har erhållits från utländska ekonomiska aktörer i högre led.

Föreslagna ändringar av artikel 6 i direktivet

Direktivet är i huvudsak inriktat på att säkerställa beskattning av inkomster från sparande i form av ränta, som beskattas enligt tämligen likartade kriterier i samtliga medlemsstater. När Ekofinrådet antog sina slutsatser den 26–27 november 2000 avseende direktivets väsentliga innehåll erkände man i praktiken att det inte skulle vara ändamålsenligt att hålla sig till en formell definition av räntebetalningar och att en formell definition skulle kunna medföra oönskade snedvridningar av konkurrensen mellan direkta och indirekta investeringar i fordringar. Därför beslöts att definitionerna inte enbart skulle omfatta inkomster från fordringar (enligt artikel 11 i OECD:s modellavtal för skatter på inkomst och kapital) utan också ränteinkomster som erhålls genom vissa investeringsinstrument.

Av samma skäl åtföljdes det ursprungliga valet att utesluta alla innovativa finansiella produkter från direktivets tillämpningsområde (Ekofinrådets slutsatser av den 25 maj 1999 och den 26–27 november 2000) av ett uttryckligt uttalande om att denna fråga bör undersökas på nytt i samband med den första översynen av direktivet.

För närvarande kan direktivet kringgås genom omstrukturering av finansiella affärer på ett sådant sätt att inkomster som har liknande fördelar som fordringar när det gäller begränsad risk, flexibilitet och en avtalad räntabilitet, inte omfattas av den formella definitionen av ränta. Därför föreslås, som det förklaras ovan i anslutning till artiklarna 1 och 2, en omdefiniering av direktivets räckvidd så att det omfattar räntor och väsentligen likartade inkomster från

värdepapper som från en investerares synpunkt kan anses vara likvärdiga med fordringar, eftersom risken är känd och inte högre än risken med fordringar.

För att betalningsombud ska kunna identifiera vilka instrument som omfattas av direktivet och lämna åt sidan sofistikerade lösningar baserade på faktorer som betalningsombuden ofta inte känner till (såsom instrumentens sammansättning eller kopplingen mellan deras resultat och inkomsterna från fordringar), utökas direktivets räckvidd genom det föreslagna nya ledet aa i artikel 6 till värdepapper som är likvärdiga med fordringar eftersom investeraren får en räntabilitet vars villkor definieras vid emittringen och investeraren i slutet av löptiden får minst 95 % av det investerade kapitalet, oavsett om de underliggande tillgångarna bakom värdepapperen inkluderar fordringar eller inte.

Samtidigt föreslås andra förbättringar i samband med investeringsfonder.

Vad gäller investeringsfonder som är etablerade i EU täcker artikel 6 i nuläget endast inkomster som erhålls genom företag för kollektiva investeringar i överlåtbara värdepapper, som auktoriserats enligt direktiv 85/611/EEG (fondföretag) och vars andelar kan marknadsföras i andra medlemsstater än den där företaget har etablerats. Inkomster som erhålls genom företag och andra fonder eller system för kollektiva investeringar som inte är auktoriserade (icke-fondföretag) omfattas dock i princip inte av direktivet, även om icke-fondföretag måste registreras hos och övervakas av myndigheterna i en medlemsstat. Detta blir endast relevant när icke-fondföretag är subjekt utan status som juridisk person och därför är *betalningsombud när man mottar betalning*. I praktiken väljer de flesta av dessa icke-fondföretag utan status som juridisk person att bli behandlade som fondföretag. Deras inkomster faller då under artikel 6, till åtskillnad från inkomster från icke-fondföretag med status som juridisk person.

Detta leder till en asymmetri i behandlingen av icke-fondföretag. Detta ligger inte i den inre marknads intresse och var inte heller avsikten enligt Ekofinrådets slutsatser i november 2000. Det verkar därför nödvändigt att ändra artikel 6.1 c och d genom att ersätta hänvisningen till direktiv 85/611/EEG med en hänvisning till registreringen av företaget, investeringsfonden eller investeringssystemet i enlighet med bestämmelserna i någon medlemsstat. Detta skulle leda till att samma regler tillämpas utöver på alla fondföretag också på icke-fondföretag, oavsett juridisk form.

När det gäller fonder etablerade utanför EU är det i nuläget inte klart huruvida begreppet *företag för kollektiva investeringar etablerade utanför det territorium som avses i artikel 7* innefattar samtliga investeringsföretag oavsett vilka föreskrifter som gäller för dem och hur de marknadsförs till investerarna. Direktivet bör därför ändras så att definitionen bättre motsvarar den befintliga OECD-definitionen av fonder och system för kollektiva investeringar. Denna definition kan delas med länderna utanför EU och kan säkerställa att ränteinkomster som kanaliseras genom dessa instrument behandlas på rätt sätt.

Dessutom föreslås ett tillägg till artikel 6.6 i syfte att klargöra att både direkta och indirekta investeringar som görs med kollektiva instrument i fordringar och i värdepapper måste beaktas vid beräkning av den procentandel som anges i andra punkter i denna artikel, i linje med rådets slutsatser av den 12 april 2005.

Vad gäller direktivets nuvarande definition av räntebetalning har en del medlemsstater begärt en radikal utvidgning av direktivets tillämpningsområde till att omfatta alla typer av investeringsinkomster, men detta synsätt delas i nuläget inte av många. Som det förklaras i

översynsrapporten är direktivet förmodligen inte den lämpligaste ramen för att förbättra samarbetet mellan skattemyndigheter i fråga om utdelningar eller kapitalvinster från spekulativa finansiella instrument som inte ger ett omfattande kapitalskydd. Det verkar också vara lämpligare med lösningar som enbart baseras på informationsutbyte när det gäller att se till att det inte förekommer dubbelbeskattning eller skatteflykt i samband med livförsäkringsavtal och pensioner, med tanke på de befintliga skillnaderna mellan de nationella skattesystemen när det gäller inbetalningar till dessa instrument och förmåner från dem. Fram till dess att sådana rent informationsutbytesbaserade lösningar fungerar fullt ut enligt rådets direktiv 77/799/EEG av den 19 december 1977 om ömsesidigt bistånd av medlemsstaternas behöriga myndigheter på direktbeskattningens område¹ verkar det dock nödvändigt att utöka direktivets räckvidd till att omfatta förmåner från sådana livförsäkringsavtal som direkt kan jämföras med företag för kollektiva investeringar, eftersom deras aktuella positiva resultat som utgör grund för förmånerna är helt kopplade till inkomster från fordringar eller likartade inkomster enligt direktivet och eftersom de inte ger någon betydande täckning av biometrisk risk (mindre än 5 % av det investerade kapitalet uttryckt som ett genomsnitt över avtalets löptid).

Vidare ändras andra stycket i artikel 6.1 och 6.8 i syfte att skapa förutsättningar för en tillförlitlig tillämpning av hemlandsregeln. Detta är nödvändigt för att betalningsombud ska kunna tillämpa direktivet på inkomster från företag för kollektiva investeringar som är etablerade i andra länder. Alla villkor som en medlemsstat fastställer för sina företag, tillsammans med beräkningen av de procentandelar som avses i punkterna 1 d och 6 enligt medlemsstatens genomförandebestämmelser, blir bindande för övriga medlemsstater.

De nya punkterna 9 och 10 i artikel 6 tillhandahåller skyddsbestämmelser (*grandfathering provisions*) i två fall: För det första kommer inkomster enligt artikel 6.1 aa att omfattas förutsatt att de berörda värdepapperen har emitterats den 1 december 2008 eller senare. För det andra kommer förmånerna från livförsäkringsavtal enligt artikel 6.1 e att omfattas förutsatt att avtalet tecknades detta datum eller senare. Dessa bestämmelser behövs för att säkerställa att de berörda värdepapperen och försäkringsavtalen tillbörligen kan spåras av emittenterna och försäkringsbolagen för en korrekt behandling av betalningsombud i senare led.

Föreslagna ändringar av artikel 8 i direktivet

Ett antal ändringar av artikel 8 införs i syfte att förbättra kvaliteten på de uppgifter som lämnas.

För det första bör det, för att skingra den nuvarande osäkerheten beträffande behandlingen av inkomster från gemensamma konton och fall med flera faktiska betalningsmottagare, uttryckligen krävas att betalningsombuden inte bara tillhandahåller identitet och hemvist för alla berörda faktiska betalningsmottagare utan också uppgifter om huruvida det rapporterade beloppet för varje faktiska betalningsmottagare är det fullständiga beloppet, den faktiska andel som tillfaller den faktiska betalningsmottagaren eller en likvärdig andel.

För det andra bör man, för att underlätta den administrativa bördan för den stat där den faktiska betalningsmottagaren har hemvist, åtgärda den aktuella begränsningen i artikel 8.2 enligt vilken betalningsombudet och den rapporterande medlemsstaten inte behöver skilja mellan de belopp som avser ränteinslaget i en betalning och de belopp som avser hela

¹ EGT L 336, 27.12.1977, s. 15.

inkomsten vid en försäljning, inlösen eller återbetalning av en säkerhet. Det gör det också enklare att mäta direktivets effektivitet.

Slutligen bör kraven på de uppgifter som betalningsombud ska lämna anpassas i enlighet med de föreslagna ändringarna av artiklarna 2 och 6 i direktivet.

Föreslagna ändringar av artikel 11 i direktivet

Förfarandena för att tillämpa källskatt under övergångsperioden ändras i enlighet med de föreslagna ändringarna av artiklarna 4, 6 och 8 i direktivet.

Föreslagna ändringar av artikel 13 i direktivet

Artikel 13 innehåller för närvarande två förfaranden för undantag från källskatt: intyg och frivilligt utlämnande av uppgifter. Förfarandet där den faktiska betalningsmottagaren kan lämna ett intyg ger ingen direkt användbar information till den stat där den faktiska betalningsmottagaren har hemvist och är mindre praktiskt för den faktiska betalningsmottagaren än förfarandet med frivilligt utlämnande av uppgifter. Den ytterligare börda som tillämpning av förfarandet med frivilligt utlämnande av uppgifter medför för skatteförvaltningen i betalningsombudets stat uppvägs av den minskade bördan för den stat där den faktiska betalningsmottagaren har hemvist. Dessutom kan tillämpningen av intygsförfarandet också väcka frågor om förenligheten med principen om den fria rörligheten för kapital, t.ex. därför att förfarandet gör det svårare för EU-medborgare med skatterättsligt hemvist utanför EU att undvika källskatt som de inte kan få avräknad eller återbetalad. Därför föreslås en ändring av artikel 13 så att endast förfarandet med frivilligt utlämnande av uppgifter tillåts.

Föreslagen ändring av artikel 15 i direktivet

Hänvisningen till bilagan med förteckningen över närstående rättssubjekt som agerar som myndighet eller vars roll erkänns i ett internationellt avtal måste ändras eftersom nya bilagor införs.

Föreslagna ändringar av artikel 18 i direktivet

Medlemsstatens behöriga myndigheter uppmanas att förse kommissionen med relevant statistik om tillämpningen av direktivet. Syftet är att förbättra kvaliteten på informationen för den rapport som kommissionen ska lämna till rådet vart tredje år.

Föreslagna ny artiklar 18a och 18b i direktivet

De nya artiklarna 18a och 18b införs för att fastställa förfaranden för anpassning av förteckningarna i bilagorna med hjälp av en kommitté. Denna kommitté för administrativt samarbete inom området för beskattning kommer också att bistå vid fastställandet av vilken information som ska finnas i centrala register rörande identitet och hemvist för faktiska betalningsmottagare som upprätthålls av betalningsombud med verksamhet i andra medlemsstater (möjligheten att hålla sådana register har efterfrågats av vissa kategorier av marknadsaktörer), förteckningar med handlingar som identifierar de faktiska betalningsmottagarna och en förteckning med avtalade leverantörer av de uppgifter som krävs för att betalningsombuden korrekt ska kunna behandla inkomster från instrument för kollektiva investeringar eller specifika värdepapper. Kommittén kan också biträda vid fastställandet av gemensamma format och förfaranden för informationsutbyte samt

gemensamma format för intyg och andra handlingar som kan användas för tillämpning av direktivet. I artikel 18b behandlas kommitténs insatser med hänvisning till rådets beslut 1999/468/EG av den 28 juni 1999 om de förfaranden som ska tillämpas vid utövandet av kommissionens genomförandebefogenheter.

Föreslagna ändringar rörande bilagorna till direktivet

Bilagan i det nuvarande direktivet blir bilaga IV och de följande nya bilagorna har införts främst i syfte att bringa klarhet för betalningsombuden och begränsa deras administrativa börda (bilaga V är en förteckning över statistik som medlemsstaterna enligt rådets slutsatser av den 26 maj 2008 måste tillhandahålla kommissionen).

- (a) Bilaga I: Förteckning över lagenliga former av subjekt och juridiska konstruktioner för vilka artikel 2.3 gäller om de anses ha hemvist inom vissa länders eller jurisdiktioners territorium till följd av att de har sin faktiska företagsledning där.
- (b) Bilaga II: Förteckning över medlemsstater som beviljar skattenummer, åtminstone på begäran, till fysiska personer som har skatterättsligt hemvist inom deras territorium, oavsett personens nationalitet.
- (c) Bilaga III: Vägledande förteckning över *betalningsombud när man mottar betalning* enligt bestämmelserna i artikel 4.2.
- (d) Bilaga V: Förteckning över uppgifter för statistiska ändamål

2.2. Artikel 2 i detta förslag

I denna artikel fastställs tidtabellen och kraven för ändringsdirektivets införlivande i medlemsstaternas nationella lagstiftning. Ändringarna måste tillämpas inom medlemsstaternas territorium från och med den första dagen av det tredje kalenderåret som följer på det kalenderår då direktivet träder i kraft. Nationella genomförandebestämmelser bör antas och offentliggöras i tillräckligt god tid för att betalningsombud och andra berörda marknadsaktörer ska kunna anpassa sina förfaranden fram till det datum då ändringarna träder i kraft.

Förslag till

RÅDETS DIREKTIV

om ändring av direktiv 2003/48/EG om beskattning av inkomster från sparande i form av räntebetalningar

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 94,

med beaktande av kommissionens förslag²,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande³,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande⁴, och

av följande skäl:

- (1) Rådets direktiv 2003/48/EG⁵ har tillämpats i medlemsstaterna sedan den 1 juli 2005 och har under de tre första tillämpningsåren uppnått sina mål inom ramen för sitt tillämpningsområde. Det framgår dock av den första rapporten⁶ om tillämpning av direktiv 2003/48/EG att direktivet inte har en så bred täckning som målsättningen var enligt Ekofinrådets enhälliga slutsatser av den 26 och 27 november 2000⁷. Särskilt omfattas inte vissa finansiella instrument som är likvärdiga med räntebärande värdepapper och vissa indirekta sätt för innehav av räntebärande värdepapper.
- (2) Direktiv 2003/48/EG gäller endast räntebetalningar till förmån för fysiska personer. Fysiska personer med hemvist i gemenskapen kan därför kringgå direktiv 2003/48/EG genom att använda rättssubjekt eller juridiska konstruktioner som träder emellan, särskilt sådana som är etablerade i jurisdiktioner där man inte har sört för beskattning av inkomster som betalas till sådana rättssubjekt eller juridiska konstruktioner. Även med beaktande av de åtgärder för bekämpning av penningtvätt som fastställs i Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/60/EG av den 26 oktober 2005 om åtgärder för att förhindra att det finansiella systemet används för penningtvätt och finansiering av terrorism⁸ är det därför lämpligt att kräva att betalningsombud tillämpar metoden med genomlysning på betalningar som görs till vissa typer av rättssubjekt och juridiska konstruktioner som är etablerade utanför gemenskapen, och

² EUT C XXX, XX.XX.2008, s. XX

³ EUT C XXX, XX.XX.2008, s. XX.

⁴ EUT C XXX, XX.XX.2008, s. XX.

⁵ EUT L 157, 26.6.2003, s. 38.

⁶ KOM(2008) 552 slutlig, rådsdokument 13124/08 FISC 117.

⁷ Rådsdokument nr 13898/00 om antagande, med ändringar, av rådsdokument nr 13555/00.

⁸ EUT L 309, 25.11.2005, s. 15.

att betalningsombuden använder information som de redan har om de faktiska betalningsmottagarna hos subjektet eller konstruktionen för att tillämpa direktiv 2003/48/EG när en betalningsmottagare som identifieras på detta sätt är en fysisk person med hemvist i en medlemsstat annan än den där betalningsombudet är etablerat. För att skingra osäkerheter och minska betalningsombudens administrativa börda ska en förteckning med subjekt och konstruktioner i tredjeländers jurisdiktioner som berörs av denna åtgärd fastställas i en bilaga till direktiv 2003/48/EG.

- (3) För att bättre nå syftet med direktiv 2003/48/EG bör kvaliteten på den information som används för att fastställa de faktiska betalningsmottagarnas identitet och hemvist förbättras samtidigt som ytterligare administrativ börda för betalningsombud bör minimeras. Betalningsombuden bör använda bästa tillgängliga information inklusive handlingar som visar att en fysisk persons skatterättsliga hemvist finns i ett annat land än det där personen har sin fasta adress. Särskilt gäller att betalningsombuden ska få tillgång till de faktiska betalningsmottagarnas skattenummer genom en bilaga som innehåller information om dessa nummer. Betalningsombud med verksamhet i andra medlemsstater bör få rätt att upprätthålla ett centralt register över de faktiska betalningsmottagarnas identitet och hemvist, och gemensamma regler för hur informationen i ett sådant register ska förvaltas bör fastställas.
- (4) För att undvika kringgående av direktiv 2003/48/EG genom medveten kanalisering av en intäktsbetalning via en ekonomisk aktör som är etablerad utanför gemenskapen, bör det klargöras vilket ansvar gemenskapens ekonomiska aktörer har när de är medvetna om att en räntebetalning till en aktör som är etablerad utanför direktivets territoriella räckvidd görs till förmån för en fysisk person som de vet har hemvist i en annan medlemsstat och som kan anses vara deras kund. Vid sådana omständigheter bör dessa ekonomiska aktörer anses agera i egenskap av betalningsombud. Detta skulle också bidra till att förebygga ett potentiellt missbruk av de finansiella institutens internationella nätverk (filialer, dotterbolag, närstående bolag eller holdingbolag) i syfte att kringgå direktiv 2003/48/EG.
- (5) Erfarenheten har visat att det behövs bättre klarhet beträffande skyldigheten att agera i egenskap av betalningsombud vid mottagande av en räntebetalning. Särskilt gäller att mellanliggande strukturer som omfattas av denna skyldighet ska identifieras på ett tydligt sätt. Rättssubjekt och juridiska konstruktioner som, enligt de allmänna bestämmelser om direkt beskattning som gäller i den medlemsstat där de har sin faktiska företagsledning, inte beskattas för sina inkomster eller delar av sina inkomster som uppstår till betalningsmottagare utan hemvist, inklusive räntor på sparande eller väsentligen likartade inkomster, bör tillämpa bestämmelserna i direktiv 2003/48/EG när de mottar räntebetalningar från en ekonomisk aktör i tidigare led. En förteckning över sådana rättssubjekt och juridiska konstruktioner i varje medlemsstat bör införas i en bilaga.
- (6) Det framgår av den första rapporten om tillämpningen av direktiv 2003/48/EG att direktivet kan kringgåas genom användning av finansiella instrument som med tanke på risknivån, flexibiliteten och avtalad avkastning är likvärdiga med fordringar. Det är därför nödvändigt att sörja för att direktiv 2003/48/EG inte täcker enbart räntor utan även andra väsentligen likvärdiga inkomster.
- (7) Dessutom betraktas vissa kategorier av livförsäkringsavtal som inte tillhandahåller någon omfattande täckning av biometrisk risk och vars resultat är strikt begränsade till

inkomster från fordringar eller likvärdiga inkomster som omfattas av direktiv 2003/48/EG generellt som ersättningsprodukter till företag för kollektiva investeringar. Räckvidden för direktiv 2003/48/EG bör därför utökas till att omfatta förmåner som utbetalas enligt sådana avtal.

- (8) Vad gäller investeringsfonder etablerade i gemenskapen täcker direktiv 2003/48/EG för närvarande endast inkomster som erhållits genom företag för kollektiva investeringar i överlåtbara värdepapper som är auktoriserade enligt rådets direktiv 85/611/EEG av den 20 december 1985 om samordning av lagar och andra författningar som avser företag för kollektiva investeringar i överlåtbara värdepapper (fondföretag)⁹. Likvärdiga inkomster från icke-fondföretag faller inom räckvidden för direktiv 2003/48/EG endast när icke-fondföretagen är subjekt utan status som juridisk person och som därför agerar som betalningsombud vid mottagande av räntebetalningar. För att säkerställa att samma regler tillämpas på alla fondföretag och icke-fondföretag oavsett deras juridiska form, ska hänvisningen i direktiv 2003/48/EG till direktiv 85/611/EEG ersättas med en hänvisning till registreringen av företaget, investeringsfonden eller investeringssystemet enligt bestämmelserna i en medlemsstat.
- (9) Vad gäller fonder etablerade utanför gemenskapen är det nödvändigt att klargöra att direktivet omfattar räntor och likvärdiga inkomster från alla investeringsfonder oavsett deras juridiska form och hur de marknadsförs för investerarna.
- (10) Definitionen av räntebetalning bör klargöras för att säkerställa att inte endast direkta investeringar i fordringar, utan även indirekta investeringar, beaktas vid beräkningen av hur stor procentandel av tillgångarna som investeras i sådana instrument. Dessutom bör det, för att underlätta betalningsombudens tillämpning av direktiv 2003/48/EG på inkomster från företag för kollektiva investeringar etablerade i andra länder, klargöras att behandlingen av vissa inkomster från sådana företag regleras enligt bestämmelserna i den medlemsstat där de är etablerade.
- (11) Betalningsombudens rapportering av information bör förbättras för att öka det värde som informationen har för den stat där de faktiska betalningsmottagarna har hemvist, särskilt beträffande inkomster från gemensamma konton och fall med flera faktiska betalningsmottagare.
- (12) Intygsförfarandet enligt vilket faktiska betalningsmottagare med skatterättsligt hemvist i en medlemsstat kan undvika källskatt på räntor som mottagits i en annan medlemsstat som förtecknas i artikel 10.1 i direktiv 2003/48/EG ska överges, eftersom detta förfarande ger mindre information till den stat där den faktiska betalningsmottagaren har hemvist än det alternativa förfarandet med frivilligt utlämnande av uppgifter och är mer praktiskt för de faktiska betalningsmottagarna.
- (13) Medlemsstaterna ska tillhandahålla relevant statistik om tillämpningen av direktiv 2003/48/EG för att förbättra kvaliteten på den information som kommissionen har tillgång till för beredningen av den rapport om direktivets tillämpning som vart tredje år läggs fram för rådet.

⁹ EGT L 375, 31.12.1985, s. 3.

- (14) Eftersom de åtgärder som är nödvändiga för genomförande av direktiv 2003/48/EG är åtgärder med allmän räckvidd enligt det som avses i artikel 2 i rådets beslut 1999/468/EG av den 28 juni 1999 om de förfaranden som skall tillämpas vid utövandet av kommissionens genomförandebefogenheter¹⁰ bör de antas enligt det föreskrivande förfarande som anges i artikel 5 i det beslutet.
- (15) Eftersom syftet med detta direktiv inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna och därför bättre kan uppnås på gemenskapsnivå, kan gemenskapen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget. I enlighet med proportionalitetsprincipen, enligt det som anges i samma artikel, går detta direktiv inte längre än vad som är nödvändigt för att nå dessa mål.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Direktiv 2003/48/EG ska ändras på följande sätt:

- (1) Artikel 1.2 ska ersättas med följande:

”Medlemsstaterna ska vidta nödvändiga åtgärder för att se till att betalningsombud som är etablerade inom deras territorier utför de uppgifter som krävs för att genomföra detta direktiv, oavsett var gäldenären för den räntebärande fordran eller emittenten av det räntebärande värdepapperet är etablerad.”

- (2) Artikel 2 ska ändras på följande sätt:

- a) Punkt 1 ska ändras på följande sätt:

- i) Inledningsfrasen ska ersättas med följande:

”I detta direktiv och utan att det påverkar tillämpningen av artikel 4.2 avses med faktisk betalningsmottagare varje fysisk person som tar emot en räntebetalning eller varje fysisk person för vilken en räntebetalning ombesörjs, såvida inte denna person företer bevis för att betalningen inte har gjorts eller ombesörjts för hans egen räkning, det vill säga att”

- ii) Led b ska ersättas med följande:

”b) ”han handlar på uppdrag av ett rättssubjekt eller en juridisk konstruktion och uppger namn och adress för företagets faktiska ledning eller, när det gäller en juridisk konstruktion, namn och fast adress för den person som har den primära äganderätten och primärt förvaltar egendom och inkomster, till den aktör som gör räntebetalningen eller ombesörjer den, eller”

- b) Följande punkt ska införas som punkt 3:

¹⁰ EGT L 184, 17.7.1999, s. 23.

”3. När en ekonomisk aktör som omfattas av artikel 2 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/60/EG¹¹ gör eller ombesörjer en räntebetalning till ett rättssubjekt eller en juridisk konstruktion som motsvarar dem som anges i bilaga II, ska definitionen i punkt 1 i denna artikel inbegripa rättssubjektets eller den juridiska konstruktionens faktiska betalningsmottagare enligt definitionen i artikel 3.6 i direktiv 2005/60/EG.”

(3) Artiklarna 3 och 4 ska ersättas med följande:

”Artikel 3

Den faktiska betalningsmottagarens identitet och hemvist

1. Medlemsstaterna ska inom sina respektive territorier anta och säkerställa tillämpningen av de förfaranden som behövs för att betalningsombudet, när det gäller tillämpningen av artiklarna 8–12, ska kunna fastställa de faktiska betalningsmottagarnas identitet och hemvist.

Dessa förfaranden ska uppfylla de miniminormer som anges i punkterna 2 och 3.

2. Betalningsombudet ska fastställa den faktiska betalningsmottagarens identitet enligt miniminormer som varierar beroende på när förbindelserna upprättades mellan betalningsombudet och mottagaren av räntebetalningen, enligt följande:

a) När det gäller avtalsförbindelser som upprättats före den 1 januari 2004 ska betalningsombudet fastställa den faktiska betalningsmottagarens identitet, bestående av namn och adress, med hjälp av tillgängliga uppgifter, särskilt i enlighet med de föreskrifter som gäller i ombudets etableringsstat och i enlighet med direktiv 2005/60/EG.

b) När det gäller avtalsförbindelser som upprättats eller, i avsaknad av avtalsförbindelser, en transaktion som utförts den 1 januari 2004 eller senare ska betalningsombudet fastställa den faktiska betalningsmottagarens identitet, bestående av namn, adress, födelsedatum och födelseort samt, om den faktiska betalningsmottagaren har sin adress eller annars kan bevisa skatterättsligt hemvist i en medlemsstat som upptas i förteckningen i bilaga II, skattenummer eller motsvarande som den medlemsstaten har tilldelat.

De uppgifter som anges i led b i första stycket ska fastställas på grundval av pass, officiellt identitetskort eller annan officiell handling som upptas i förteckningen i bilaga II och som den faktiska betalningsmottagaren uppvisar. Alla sådana uppgifter som inte anges i passet, på det officiella identitetskortet eller i en annan officiell handling ska fastställas på grundval av något annat skriftligt identitetsbevis som den faktiska betalningsmottagaren uppvisar och som har utfärdats av en myndighet i det land där den faktiska betalningsmottagaren har sin adress eller bevisligt skatterättsligt hemvist.

¹¹ EUT L 309, 25.11.2005, s. 15.

3. När den faktiska betalningsmottagaren frivilligt uppvisar ett intyg om skatterättsligt hemvist som inom de senaste tre åren före utbetalningsdatumet utfärdats av den behöriga myndigheten i ett land ska hans hemvist anses vara i det landet. I annat fall ska hans hemvist anses vara i det land där han har sin fasta adress. Betalningsombudet ska fastställa den faktiska betalningsmottagarens fasta adress enligt följande miniminormer:
 - a) När det gäller avtalsförbindelser som upprättats före den 1 januari 2004 ska betalningsombudet fastställa den faktiska betalningsmottagarens aktuella fasta adress med hjälp av bästa tillgängliga uppgifter på betalningsdagen, särskilt i enlighet med de föreskrifter som gäller i ombudets etableringsstat och i enlighet med direktiv 2005/60/EG.
 - b) När det gäller avtalsförbindelser som upprättats eller, i avsaknad av avtalsförbindelser, en transaktion som utförts den 1 januari 2004 eller senare ska betalningsombudet fastställa den faktiska betalningsmottagarens aktuella permanenta adress på grundval av den adress som framkommit vid det identifieringsförfarande som fastställs i punkt 2 b och som ska uppdateras på grundval av den mest aktuella dokumentation som betalningsombudet har tillgång till. Denna information ska uppdateras senast när passet, det officiella identitetskortet eller annat officiellt identitetsbevis som den faktiska betalningsmottagaren uppvisat löper ut.

När det gäller avtalsförbindelser som upprättats eller, i avsaknad av avtalsförbindelser, en transaktion som utförts den 1 januari 2004 eller senare av fysiska personer som uppvisar ett pass, ett officiellt identitetskort eller annat officiellt identitetsbevis utfärdat av en medlemsstat och som förklarar sig ha hemvist i ett tredjeland, ska hemvist fastställas på grundval av ett intyg om skatterättsligt hemvist som inom de senaste tre åren före utbetalningsdatumet har utfärdats av den behöriga myndigheten i det tredjeland där den fysiska personen förklarar sig ha hemvist. Om detta intyg inte företes ska hemvist anses vara den medlemsstat som har utfärdat passet eller annan officiell identitetshandling. När det gäller fysiska personer för vilka betalningsombudet har tillgång till officiella handlingar som bevis på att deras skatterättsliga hemvist finns i ett land som inte är det land där de har sin fasta adress på grundval av diplomatstatus eller andra internationellt avtalade regler, ska hemvist fastställas på grundval av sådana officiella handlingar som betalningsombudet har tillgång till.

Artikel 4

Betalningsombud

1. En ekonomisk aktör som gör en räntebetalning enligt definitionen i artikel 6.1 eller sörjer för att ränta betalas till förmån för den faktiska betalningsmottagaren ska vid tillämpningen av detta direktiv anses vara ett betalningsombud. En betalning som har gjorts eller ombesörjts till förmån för ett rättssubjekt eller en juridisk konstruktion som upptas i förteckningen i bilaga I ska anses vara gjord eller ombesörjd till förmån för rättssubjektets eller

den juridiska konstruktionens faktiska betalningsmottagare, enligt definitionen i artikel 3.6 i direktiv 2005/60/EG.

Vid tillämpningen av denna punkt är det irrelevant om den berörda ekonomiska aktören är gäldenär eller emittent av den fordran eller det värdepapper som producerar inkomsterna eller den ekonomiska aktör som av gäldenären, emittenten eller den faktiska betalningsmottagaren har fått i uppdrag att betala inkomsterna eller sörja för att de betalas.

Medlemsstaterna ska vidta lämpliga åtgärder för att se till att det inte finns överlappningar i betalningsombudens ansvar beträffande en och samma räntebetalning.

En ekonomisk aktör som är etablerad i en medlemsstat ska vid tillämpningen av detta direktiv också anses vara ett betalningsombud när följande villkor uppfylls:

- a) Aktören gör en räntebetalning enligt definitionen i artikel 6.1 eller sörjer för att en sådan betalning görs till en annan ekonomisk aktör som är etablerad utanför det territorium som avses i artikel 7 och utanför den territoriella tillämpningsräckvidden för de avtal och arrangemang som avses i artikel 17.2.
- b) Den första ekonomiska aktören kan bevisa att den andra ekonomiska aktören kommer att betala eller ombesörja betalningen till förmån för den faktiska betalningsmottagare som är en fysisk person som den första ekonomiska aktören vet har hemvist i en annan medlemsstat, med beaktande av artikel 3.

När villkoren enligt led a) och b) uppfylls, ska en betalning som görs eller ombesörjs av den första ekonomiska aktören till förmån för den andra ekonomiska aktören anses vara gjord eller ombesörjd av den första ekonomiska aktören till förmån för den faktiska betalningsmottagare som avses i led b).

2. Ett subjekt eller en juridisk konstruktion som inte beskattas för sina inkomster eller för den del av inkomsterna som tillfaller delägare som inte har hemvist, inklusive ränteinkomster, enligt de allmänna bestämmelser för direkt beskattning som är tillämpliga i den medlemsstat där subjektet eller den juridiska konstruktionen har sin faktiska företagsledning, ska anses vara ett betalningsombud när en sådan räntebetalning erhålls eller ombesörjs.

Vid tillämpning av det första stycket ska en juridisk konstruktion anses ha sin faktiska företagsledning i det land där den person som har den primära äganderätten och primärt förvaltar egendom och inkomster har sin fasta adress.

En betalning som gjorts eller ombesörjts av subjektet eller den juridiska konstruktionen ska anses vara gjord direkt till eller ombesörjd till förmån för den fysiska person som har lagstadgad rätt till subjektets eller den juridiska konstruktionens tillgångar eller inkomster eller, om en sådan fysisk person inte finns, anses vara gjord direkt till eller ombesörjd till förmån för en person om personerna med ansvar för förvaltning av subjektet eller den juridiska

konstruktionen vet att denna person direkt eller indirekt har bidragit till det berörda subjektets eller den berörda juridiska konstruktionens tillgångar.

Sådana personer ska därefter behandlas som faktiska betalningsmottagare i enlighet med artiklarna 2 och 3.

Denna punkt ska inte gälla om subjektet eller den juridiska konstruktionen omfattas av någon av följande kategorier:

- a) Företag för kollektiva investeringar eller annan fond eller system för kollektiva investeringar vars inkomster omfattas av artikel 6.1 c och d.
- b) Förvaltning av en pensionsfonds eller en försäkringsverksamhets tillgångar.
- c) Subjekt och konstruktioner som erkänns enligt de förfaranden som är tillämpliga i den medlemsstat där de har hemvist och som har inrättats enbart för välgörande ändamål.
- d) Det gäller flera faktiska betalningsmottagare där den ekonomiska aktör som gör eller ombesörjer betalningen har fastställt identitet och hemvist för alla faktiska betalningsmottagare i enlighet med artikel 3 och därför själv agerar i egenskap av betalningsombud i enlighet med punkt 1 i denna artikel.

I bilaga III anges de kategorier av subjekt och juridiska konstruktioner som, beroende på den medlemsstat där de har sin faktiska företagsledning, i alla andra fall än de som avses i leden a–d ska anses vara ett betalningsombud när en räntebetalning görs eller ombesörjs.

En ekonomisk aktör som gör eller ombesörjer en räntebetalning till ett subjekt eller en juridisk konstruktion som upptas i förteckningen i bilaga III ska underrätta etableringsmedlemsstatens behöriga myndighet om subjektets namn och platsen för dess företagsledning eller om det är fråga om en juridisk konstruktion, namn på eller fast adress till den person som har den primära äganderätten till och primärt förvaltar egendom och inkomster för den juridiska konstruktionen samt totalbeloppet på räntebetalningen som har gjorts eller ombesörjts till subjektet eller den juridiska konstruktionen. Om subjektets eller den juridiska konstruktionens faktiska företagsledning är belägen i en annan medlemsstat ska den behöriga myndigheten vidarebefordra informationen till den behöriga myndigheten i den medlemsstaten.

3. De subjekt och juridiska konstruktioner som avses i punkt 2 och som vid tidpunkten för mottagande av en räntebetalning inte har någon faktisk betalningsmottagare med rätt till tillgångarna eller inkomsterna, ska när det gäller tillämpningen av detta direktiv ha rätt att välja att bli behandlade som företag för kollektiva investeringar eller annan fond eller system för kollektiva investeringar enligt det som avses i punkt 2 a.

När ett subjekt eller en juridisk konstruktion utövar denna rätt ska den medlemsstat där den faktiska företagsledningen är belägen utfärda ett intyg om

detta. Subjektet eller den juridiska konstruktionen ska uppvisa detta intyg för den ekonomiska aktör som gör eller ombesörjer räntebetalningen.

Medlemsstaterna ska fastställa närmare bestämmelser om denna rätt för subjekt och juridiska konstruktioner som har sin faktiska företagsledning på deras territorium och se till att det subjekt eller den juridiska konstruktion som har utövat denna rätt agerar i egenskap av betalningsombud enligt punkt 1, upp till det totala beloppet för den erhållna räntebetalningen och varje gång när en faktisk betalningsmottagare får rätt till tillgångarna eller inkomsterna.”

(4) Artikel 6 ska ersättas med följande:

”Artikel 6

Definition av begreppet räntebetalning

1. I detta direktiv avses med *räntebetalning* följande:

- a) Räntor som betalats eller som krediterats ett konto och som härrör från fordringar av alla slag, med eller utan säkerhet genom inteckning och med eller utan rätt att få del av gäldenärens vinst, särskilt inkomster från statspapper och obligationer eller debentures, inklusive agiobelopp och vinster som är förenade med sådana värdepapper, obligationer eller debentures. Straffavgifter på grund av sen betalning ska inte anses vara räntebetalningar.
- aa) Alla inkomster som betalats eller som krediterats ett konto och som är knutna till alla slag av värdepapper från vilka investeraren erhåller
 - i) kapitalavkastning vars villkor definieras vid emitteringen, och
 - ii) minst 95 % av det investerade kapitalet vid löptidens slut.
- b) Upplupen eller kapitaliserad ränta från försäljning, återbetalning eller inlösen av fordringar som avses i led a och alla inkomster som uppkommer eller kapitaliseras vid försäljning, återbetalning eller inlösen av de värdepapper som avses i led aa.
- c) Inkomster som härrör från betalningar som avses i led a, aa eller b, antingen direkt eller genom ett subjekt eller en juridisk konstruktion som avses i artikel 4.2 och som kommer från
 - i) företag för kollektiva investeringar eller andra fonder eller system för kollektiva investeringar som är registrerade enligt bestämmelserna i någon medlemsstat,
 - ii) subjekt eller juridiska konstruktioner som har utövat sin rätt enligt artikel 4.3,
 - iii) alla fonder eller system för kollektiva investeringar etablerade utanför det territorium som avses i artikel 7, oavsett deras juridiska form och oavsett om de är begränsade till en begränsad grupp

investerare för köp, försäljning eller inlösen av deras aktier eller andelar.

- d) Inkomster som realiserats vid försäljning, återbetalning eller inlösen av aktier eller andelar i följande företag, subjekt, juridiska konstruktioner, investeringsfonder eller investeringssystem, om de direkt eller indirekt genom andra sådana företag, subjekt, juridiska konstruktioner, investeringsfonder eller investeringssystem investerar mer än 40 % av sina tillgångar i fordringar som avses i led a eller i värdepapper som avses i led aa:
- i) Företag för kollektiva investeringar eller andra fonder eller system för kollektiva investeringar som är registrerade enligt bestämmelserna i någon medlemsstat.
 - ii) Subjekt eller juridiska konstruktioner som har utövat sin rätt enligt artikel 4.3.
 - iii) Alla fonder eller system för kollektiva investeringar etablerade utanför det territorium som avses i artikel 7, oavsett deras juridiska form och oavsett om de är begränsade till en begränsad grupp investerare för köp, försäljning eller inlösen av deras aktier eller andelar.
- e) Förmåner från livförsäkringsavtal där avtalet ger täckning av biometrisk risk som, uttryckt som ett genomsnitt över avtalets löptid, är lägre än 5 % av det försäkrade kapitalet och det faktiska resultatet är strikt begränsat till ränta eller inkomster av de slag som avses i leden a, aa, b, c och d; för detta ändamål ska alla skillnader mellan de belopp som har utbetalats på grundval av ett livförsäkringsavtal och summan av alla betalningar som har gjorts till livförsäkringsgivaren enligt samma livförsäkringsavtal anses vara förmåner från livförsäkringsavtal.

Medlemsstaterna har dock rätt att i definitionen av ränta inbegripa sådana inkomster som anges i led d endast i den mån dessa inkomster svarar mot inkomster som direkt eller indirekt härrör från räntebetalningar i den mening som avses i leden a, aa och b. När en medlemsstat utövar denna rätt ska kommissionen underrättas. Kommissionen ska genom *Europeiska unionens officiella tidning* offentliggöra att rätten har utövats och utövandet av rätten ska från och med dagen för det offentliggörandet vara bindande för de övriga medlemsstaterna.

2. När det gäller punkt 1 c och d ska hela inkomstbeloppet anses vara en räntebetalning om betalningsombudet inte har några uppgifter om hur stor andel av inkomsterna som härrör från räntebetalningar enligt leden a, aa eller b.
3. När det gäller punkt 1 d ska den procentuella andelen anses vara mer än 40 % om betalningsombudet inte har några uppgifter om den procentuella andel av tillgångarna som investerats i fordringar eller relevanta värdepapper enligt definitionen i den punkten. Om betalningsombudet inte kan avgöra hur stor inkomst den faktiska betalningsmottagaren har haft, ska inkomsten anses vara

det belopp som erhållits vid försäljning, inlösen eller återbetalning av aktierna eller andelarna.

4. När ränta enligt definitionen i punkt 1 betalas till ett subjekt eller en juridisk konstruktion som avses i artikel 4.2 eller krediteras ett konto som innehas av ett sådant subjekt eller en sådan juridisk konstruktion, ska räntan anses vara en räntebetalning gjord av det subjektet eller den juridiska konstruktionen så länge som subjektet eller den juridiska konstruktionen inte har utövat den rätt som anges i artikel 4.3.
5. När det gäller punkt 1 b och d ska medlemsstaterna ha rätt att kräva att betalningsombud inom deras territorium beräknar räntan eller andra relevanta inkomster på årsbasis för en period som inte får överstiga ett år och ska ha rätt att behandla sådan på årsbasis beräknad ränta eller andra relevanta inkomster som en räntebetalning, även om ingen försäljning, inlösen eller återbetalning sker under den perioden.
6. Genom undantag från punkt 1 c ska medlemsstaterna ha rätt att från definitionen av räntebetalning utesluta alla inkomster som avses i den bestämmelsen till den del de härrör från företag, subjekt eller juridiska konstruktioner etablerade inom medlemsstatens territorium om dessas direkta eller indirekta investeringar i fordringar enligt punkt 1 a eller i värdepapper enligt punkt 1 aa inte överstiger 15 % av deras tillgångar.

På samma sätt ska medlemsstaterna genom undantag från punkt 4 ha möjlighet att från definitionen av räntebetalningar i punkt 1 utesluta sådana räntor som betalas till eller krediteras ett konto som innehas av ett subjekt eller en juridisk konstruktion som avses i artikel 4.2, om subjektet eller den juridiska konstruktionen inte utnyttjar den rätt som anges i artikel 4.3 och har etablerats på medlemsstatens territorium, när subjektets eller den juridiska konstruktionens direkta eller indirekta investeringar i fordringar enligt punkt 1 a eller i värdepapper enligt punkt 1 aa inte överstiger 15 % av deras tillgångar.

Om en medlemsstat utövar en eller båda av de rätter som avses i första och andra stycket, ska den underrätta kommissionen om detta.

Kommissionen ska genom *Europeiska unionens officiella tidning* offentliggöra att rätten har utövats och utövandet av rätten ska från och med dagen för det offentliggörandet vara bindande för de övriga medlemsstaterna.

7. Den procentuella andel som avses i punkt 1 d och punkt 3 ska vara 25 % från och med den 1 januari 2011.
8. De procentuella andelar som avses i punkt 1 d och punkt 6 ska fastställas med hänvisning till de riktlinjer för investeringar som anges i de berörda företagens, subjektens, juridiska konstruktionernas, investeringsfondernas eller investeringssystemens fondbestämmelser eller bolagsordning.

När dessa bestämmelser eller ordningar inte innehåller någon definition rörande investeringspolitik ska procentandelarna fastställas med hänvisning till

den faktiska sammansättningen hos de berörda företagens, subjektens, juridiska konstruktionernas, investeringsfondernas eller investeringssystemens tillgångar, enligt genomsnittet för tillgångarna vid början och vid slutet av den sista räkenskapsperioden före det datum då betalningsombudet gör eller ombesörjer räntebetalningen till den faktiska betalningsmottagaren. För nyligen etablerade företag, subjekt, juridiska konstruktioner, investeringsfonder eller investeringssystem ska den berörda faktiska sammansättningen vara genomsnittet för tillgångarna vid början av den aktuella räkenskapsperioden och vid slutet av den sista månaden före det datum då betalningsombudet gör eller ombesörjer räntebetalningen till den faktiska betalningsmottagaren.

Tillgångarnas sammansättning, mätt i enlighet med de bestämmelser som är tillämpliga i den medlemsstat där ett företag för kollektiva investeringar eller annan fond eller system för kollektiva investeringar har registrerats, ska vara bindande för de övriga medlemsstaterna.

9. Inkomster som avses i punkt 1 aa ska anses vara räntebetalning endast i den mån de värdepapper som ger inkomsten har emitterats den 1 december 2008 eller senare.
10. Förmåner från livförsäkringsavtal ska anses vara räntebetalning i enlighet med punkt 1 e endast i den mån det livförsäkringsavtal som ger upphov till en sådan förmån tecknades den 1 december 2008 eller senare.”

(5) Artikel 8 ska ersättas med följande:

”Artikel 8

Betalningsombudets skyldighet att lämna uppgifter

1. När den faktiska betalningsmottagaren har hemvist i en annan medlemsstat än den där betalningsombudet är etablerat ska de uppgifter som betalningsombudet är skyldigt att lämna till den behöriga myndigheten i den medlemsstat där ombudet är etablerat åtminstone innefatta följande:
 - a) Den faktiska betalningsmottagarens identitet och hemvist, fastställda i enlighet med artikel 3 eller, om det gäller flera faktiska betalningsmottagare, identitet och hemvist för alla faktiska betalningsmottagare som omfattas av artikel 1.1.
 - b) Betalningsombudets namn och adress.
 - c) Den faktiska betalningsmottagarens kontonummer eller, om sådant saknas, identifieringsnumret för den räntebärande fordran eller för det livförsäkringsavtal, det värdepapper, den aktie eller den andel som ger upphov till betalningen.
 - d) Upplysningar om räntebetalningen i enlighet med punkt 2.
2. De uppgifter som betalningsombudet ska lämna om räntebetalningen ska åtminstone innehålla en uppdelning av räntebetalningarna i nedanstående kategorier och innefatta följande:

- a) När det gäller räntebetalningar enligt artikel 6.1 a: det betalda eller krediterade räntebeloppet.
 - aa) När det gäller räntebetalningar enligt artikel 6.1 aa: det betalda eller krediterade inkomstbeloppet.
 - b) När det gäller räntebetalningar enligt artikel 6.1 b eller 6.1 d: antingen beloppet på den ränta eller inkomst som avses i de nämnda leden eller hela beloppet vid försäljning, inlösen eller återbetalning; betalningsombudet ska underrätta den behöriga myndigheten i sin etableringsmedlemsstat när betalningsombudet rapporterar hela beloppet från försäljning, inlösen eller återbetalning.
 - c) När det gäller räntebetalningar enligt punkt 6.1 c: antingen beloppet på den inkomst som avses i den punkten eller hela utdelningsbeloppet; betalningsombudet ska specifikt underrätta den behöriga myndigheten i sin etableringsmedlemsstat när betalningsombud rapporterar utdelningens hela belopp.
 - d) När det gäller räntebetalningar enligt punkt 6.4: det räntebelopp som är hänförligt till var och en av de faktiska betalningsmottagare som omfattas av artikel 1.1.
 - e) När en medlemsstat utövar sin rätt enligt artikel 6.5: beloppet på den på årsbasis beräknade räntan eller annan relevant inkomst.
 - f) När det gäller räntebetalningar enligt artikel 6.1 e: förmånen beräknad enligt den bestämmelsen.
3. När det gäller flera faktiska betalningsmottagare ska betalningsombudet underrätta den behöriga myndigheten i sin etableringsmedlemsstat om huruvida det belopp som rapporterats för var och en faktisk betalningsmottagare är det fulla beloppet som har betalats kollektivt till de faktiska betalningsmottagarna, den faktiska andel som tillfaller den berörda faktiska betalningsmottagaren eller en likvärdig andel.
4. Utan hinder av punkt 2 får medlemsstaterna tillåta att betalningsombuden endast rapporterar följande:
- a) När det gäller räntebetalningar enligt artikel 6.1 a, aa och c: totalbeloppet för ränta eller inkomst.
 - b) När det gäller räntebetalningar enligt artikel 6.1 b och d: det totala beloppet för intäkter från försäljning, inlösen eller återbetalning som hör samman med sådana betalningar.
 - c) När det gäller räntebetalningar enligt artikel 6.1 e: det totala beloppet som har utbetalats på grundval av ett livförsäkringsavtal som ger upphov till sådana betalningar.

Betalningsombudet ska ange huruvida det rapporterade beloppet är ett räntebelopp eller inkomstbelopp eller ett totalbelopp för intäkterna från

försäljning, inlösen eller återbetalning av ett totalbelopp som har betalats ut på grundval av livförsäkringsavtal.”

(6) Artikel 11 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 2 ska ersättas med följande:

”2. Betalningsombudet ska ta ut källskatt enligt följande bestämmelser:

- a) När det gäller räntebetalningar enligt artikel 6.1 a: på det betalda eller krediterade räntebeloppet.
- aa) När det gäller räntebetalningar enligt artikel 6.1 aa: på det betalda eller krediterade inkomstbeloppet.
- b) När det gäller räntebetalningar enligt artikel 6.1 b eller d: på det ränte- eller inkomstbelopp som avses i de nämnda leden eller genom en avgift med samma verkan som påförs mottagaren för hela beloppet som intäkterna från försäljningen, inlösen eller återbetalningen uppgår till.
- c) När det gäller räntebetalningar enligt artikel 6.1 c: på beloppet för den inkomst som avses i den punkten.
- d) När det gäller räntebetalningar enligt artikel 6.4: på det räntebelopp som är hänförligt till var och en av de faktiska betalningsmottagare som omfattas av artikel 1.1.
- e) När en medlemsstat utövar sin rätt enligt artikel 6.5: på beloppet för den på årsbasis beräknade räntan eller annan relevant inkomst.
- f) När det gäller räntebetalningar enligt artikel 6.1 e: på förmånen beräknad enligt den bestämmelsen.

När betalningsombudet överför intäkten från källskatt till den behöriga myndigheten i sin medlemsstat för etablering, ska han underrätta myndigheten om antalet faktiska betalningsmottagare som berörs av uttag av källskatt uppdelat enligt de medlemsstater där de har hemvist.”

b) Punkt 5 ska ersättas med följande:

”5. Under övergångsperioden får de medlemsstater som tar ut källskatt föreskriva att en ekonomisk aktör som betalar ränta till, eller sörjer för att ränta betalas till, ett subjekt eller en juridisk konstruktion enligt artikel 4.2 som har den faktiska företagsledningen i en annan medlemsstat och som är av den typ som förtecknas i bilaga III för den medlemsstaten, ska anses vara betalningsombud i stället för subjektet eller den juridiska konstruktionen och ska ta ut källskatt på sådan inkomst, såvida inte subjektet eller den juridiska konstruktionen formellt har godtagit att dess namn, adress och totalbeloppet på den inkomst som har betalats till eller vars betalning har ombesörjts till subjektet eller den juridiska konstruktionen får meddelas i enlighet med artikel 4.2 sjunde

stycket. När det gäller juridiska konstruktioner ska det namn och den adress som ska meddelas tillhöra den person som har den primära äganderätten till den juridiska konstruktionens egendom och inkomster och primärt förvaltar dessa.”

- (7) Artikel 13 ska ersättas med följande:

”Artikel 13

Undantag från källskatteförfarandet

De medlemsstater som tar ut källskatt i enlighet med artikel 11 ska föreskriva att en faktisk betalningsmottagare får begära att ingen sådan skatt tas ut om han uttryckligen auktoriserar betalningsombudet att lämna uppgifter i enlighet med kapitel II. Ett sådant bemyndigande ska omfatta alla räntor som betalningsombudet betalar till den faktiska betalningsmottagaren.

I ett sådant fall ska bestämmelserna enligt artikel 9 vara tillämpliga.”

- (8) Artikel 14 ska ändras på följandesätt:

- a) I punkt 2 ska den första meningen ersättas med följande:

”Om en räntebetalning som en faktisk betalningsmottagare erhållit har källbeskattats i betalningsombudets medlemsstat ska den medlemsstat där den faktiska betalningsmottagaren har skatterättsligt hemvist bevilja honom avräkning med det uttagna skattebeloppet, i enlighet med den nationella lagstiftningen.”

- b) Punkt 3 ska ersättas med följande:

”3. Om en räntebetalning som en faktisk betalningsmottagare erhållit beskattats med någon annan typ av källskatt utöver den källskatt som avses i artikel 11, och om den medlemsstat där den faktiska betalningsmottagaren har skatterättsligt hemvist beviljar avräkning för denna källskatt i enlighet med den nationella lagstiftningen eller enligt skatteavtal, ska denna källskatt avräknas innan förfarandet enligt punkt 2 tillämpas.”

- (9) I artikel 15.1 andra stycket ska *bilagan* ersättas med *bilaga IV*.

- (10) I artikel 18 ska den första meningen ersättas med följande:

”Kommissionen ska vart tredje år till rådet överlämna en rapport om tillämpningen av detta direktiv på grundval av den statistik som förtecknas i bilaga V och som varje medlemsstat ska lämna till kommissionen.”

- (11) Följande artiklar 18a och 18b ska införas:

”Artikel 18a

Genomförandeåtgärder

Kommissionen kan, genom att följa de förfaranden som avses i artikel 18b.2, anta åtgärder för följande ändamål:

- (1) Uppdatera och komplettera bilagorna.
- (2) Fastställa vilken typ av uppgifter som ska finnas i de centrala register över identitet och hemvist för faktiska betalningsmottagare som ett betalningsombud med verksamhet i olika medlemsstater kan upprätthålla
- (3) Fastställa vilka handlingar som ett betalningsombud enligt artikel 3 kan använda för att fastställa identitet och hemvist för faktiska betalningsmottagare.
- (4) Fastställa vilka uppgiftsleverantörer betalningsombuden kan använda för att anskaffa den information som krävs för korrekt behandling enligt artikel 6 av inkomster som härrör från företag för kollektiva investeringar, andra fonder eller system för kollektiva investeringar eller särskilda värdepapper.
- (5) Fastställa gemensamma format och förfaranden för det informationsutbyte som avses i artikel 9.
- (6) Fastställa gemensamma format för intyg och andra handlingar som behövs för korrekt eller enklare tillämpning av detta direktiv, särskilt de intyg som avses i artikel 4.3 andra stycket och de handlingar som utfärdas i medlemsstater som tar ut källskatt och som används när den medlemsstat där den faktiska betalningsmottagaren har skatterättsligt hemvist tillämpar artikel 14.

Artikel 18b

Kommitté

1. Kommissionen ska biträdas av kommittén för administrativt samarbete inom området för beskattning, nedan kallad *kommittén*.
2. När det hänvisas till denna punkt ska artiklarna 5 och 7 i beslut 1999/468/EG tillämpas.

Den tid som avses i artikel 5.6 i beslut 1999/468/EG ska vara tre månader.

3. Kommittén kan utöver sina uppdrag enligt punkt 1 granska frågor som dess ordförande har tagit upp, antingen på eget initiativ eller på begäran av företrädaren för en medlemsstat, beträffande tillämpningen av detta direktiv.”

- (12) Bilagan ändras i enlighet med bilagan till detta direktiv.

Artikel 2

1. Medlemsstaterna ska senast den sätta i kraft de lagar, förordningar och administrativa bestämmelser som är nödvändiga för att följa detta direktiv. De ska

genast överlämna texterna till dessa bestämmelser till kommissionen tillsammans med en jämförelsetabell för dessa bestämmelser och bestämmelserna i detta direktiv.

De ska tillämpa dessa bestämmelser från och med [första dagen av det tredje kalenderåret efter det kalenderår då detta direktiv träder i kraft].

När en medlemsstat antar dessa bestämmelser ska de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen ska göras ska varje medlemsstat själv utfärda.

2. Medlemsstaterna ska till kommissionen överlämna texten till de centrala bestämmelser i nationell lagstiftning som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv.

Artikel 3

Detta direktiv träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Artikel 4

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Bryssel den

På rådets vägnar

BILAGA

Bilagan till direktiv 2003/48/EG ska ändras enligt följande:

- (1) Bilagan ska betecknas bilaga IV.
- (2) Bilagorna I, II och III ska införas enligt följande:

”BILAGA I

Förteckning över lagenliga former av subjekt och juridiska konstruktioner för vilka artikel 2.3 gäller om de anses ha hemvist i vissa länders eller jurisdiktioners territorium till följd av att de har sin faktiska företagsledning där

1. Subjekt och juridiska konstruktioner som har sin faktiska företagsledning i ett land eller en jurisdiktion utanför direktivets territoriella räckvidd enligt definitionen i artikel 7 och som inte är de som förtecknas i artikel 17.2:

Antigua och Barbuda	<i>International business company</i> (offshorebolag)
Bahamas	Trust <i>Foundation</i> (Stiftelse) <i>International business company</i> (offshorebolag)
Bahrain	Finansiell trust
Barbados	Trust
Belize	Trust <i>International business company</i> (offshorebolag)
Bermuda	Trust
Brunei	Trust <i>International business company</i> (offshorebolag) <i>International trust</i> (Internationell trust) <i>International Limited Partnership</i> (Internationellt kommanditbolag)
Cooköarna	Trust <i>International trust</i> (Internationell trust) <i>International company</i> (Internationellt företag) <i>International partnership</i> (Internationellt partnerskap)

Costa Rica	Trust
Djibouti	Skattebefriade (undantagna) företag (Exempt company) (Utländsk) trust
Dominica	Trust <i>International business company</i> (offshorebolag)
Fiji	Trust
Franska Polynesien	<i>Société</i> (företag) <i>Société de personnes</i> (öppet bolag) <i>Société en participation</i> (joint venture) (Utländsk) trust
Guam	<i>Company</i> (företag) Enmansföretag <i>Partnership</i> (öppet bolag) (Utländsk) trust
Guatemala	Trust <i>Fundación</i> (stiftelse)
Hong Kong	Trust
Kiribati	Trust
Labuan (Malaysia)	<i>Offshore company</i> (offshorebolag) <i>Malaysian offshore bank</i> (Malaysisk offshorebank) <i>Offshore limited partnership</i> (Offshore-kommanditbolag) <i>Offshoretrust</i>
Libanon	Företag som omfattas av systemet med offshorebolag
Macao	Trust <i>Fundação</i> (stiftelse)
Maldiverna	Alla företag, öppna bolag och utländska truster
Nordmarianerna	<i>Foreign sales corporation</i> (USA-företag som får skattelättnader vid försäljning utomlands) <i>Offshore banking corporation</i> Offshorebankföretag (Utländsk) trust

Marshallöarna	Trust
Mauritius	Trust <i>Global business company Category 1 and 2</i> (internationellt företag för privat investering, innehav och handel)

Mikronesien	<i>Company</i> (företag) <i>Partnership</i> (öppet bolag) (Utländsk) trust
Nauru	<i>Trusts/nominee company</i> (truster, förvaltningsbolag) <i>Company</i> (företag) <i>Partnership</i> (öppet bolag) Enmansföretag Utländskt testamente (Foreign will) Utländskt dödsbo (Foreign estate) Andra verksamhetsformer som förhandlas fram med regeringen
Nya Kaledonien	<i>Société</i> (företag) <i>Société civile</i> (civilbolag) <i>Société de personnes</i> (öppet bolag) Joint venture Dödsbo (Utländsk) trust
Niue	Trust <i>International business company</i> (offshorebolag)
Panama	<i>Fideicomiso</i> (trust) <i>Fundación de interés privado</i> (stiftelse)
Palau	<i>Company</i> (företag) <i>Partnership</i> (öppet bolag) Enmansföretag Representationskontor (Representative office) <i>Credit union</i> (finansiellt kooperativ) <i>Cooperative</i> (kooperativ) (Utländsk) trust
Filippinerna	Trust
Puerto Rico	<i>Estate</i> (dödsbo) Trust <i>International banking entity</i> (internationellt bankföretag)
Saint Kitts och Nevis	Trust <i>Foundation</i> (stiftelse) Skattebefriade (undantagna) företag (exempt company)
Santa Lucia	Trust
Saint Vincent och Grenadinerna	Trust

Samoa	Trust <i>International trust</i> (internationell trust) <i>International company</i> (internationellt företag) <i>Offshore bank</i> (offshorebank) <i>Offshore insurance company</i> (offshoreförsäkringsbolag) <i>International partnership</i> (internationellt partnerskap) <i>Limited partnership</i> (kommanditbolag)
Seychellerna	Trust <i>International business company</i> (offshorebolag)
Singapore	Trust
Salomonöarna	<i>Company</i> (företag) <i>Partnership</i> (öppet bolag) Trust
Sydafrika	Trust
Tonga	Trust
Tuvalu	Trust <i>Provident fund</i> (pensionssparfond)
Förenade Arabemiraten	Trust
Amerikanska Jungfruöarna	Trust Skattebefriade (undantagna) företag (exempt company)
Uruguay	Trust
Vanuatu	Trust Skattebefriade (undantagna) företag (exempt company) <i>International company</i> (internationellt företag)

2. Subjekt och juridiska konstruktioner som har sin faktiska företagsledning i ett land eller en jurisdiktion enligt artikel 17.2 och på vilka artikel 2.3 tillämpas när det berörda landet eller den berörda jurisdiktionen har antagit bestämmelser likartade med bestämmelserna i artikel 4.2:

Andorra	Trust
---------	-------

Anguilla	Trust
Aruba	<i>Stichting</i> (stiftelse) Företag som omfattas av systemet med offshorebolag

Brittiska Jungfruöarna	Trust <i>International business company</i> (offshorebolag)
Caymanöarna	Trust Skattebefriade (undantagna) företag (exempt company)
Guernsey	Trust Skattefritt bolag
Isle of Man	Trust
Jersey	Trust
Liechtenstein	<i>Anstalt</i> (trust) <i>Stiftung</i> (stiftelse)
Monaco	Trust <i>Fondation</i> (stiftelse)
Montserrat	Trust
Nederländska Antillerna	Trust <i>Stichting</i> (stiftelse)
San Marino	Trust <i>Fondazione</i> (stiftelse)
Schweiz	Trust Stiftelse
Turks- och Caicosöarna	Skattebefriat (undantaget) företag (exempt company) <i>Limited partnership</i> (kommanditbolag) Trust

BILAGA II

Förteckning över medlemsstater som beviljar skattenummer, åtminstone på begäran, till fysiska personer som har skatterättsligt hemvist inom deras territorium, oavsett personens nationalitet

MEDLEMS STAT	STRUKTUR	FORMAT	Officiella handlingar där skattenumret anges
BE – Belgien	ÅÅMMDD XXX XX	1 block med 11 siffror. De 6 första anger födelsedatum, de 3 följande är ett ordningsnummer och de 2 sista är ett kontrollnummer.	Nationellt ID-kort Pass
BG – Bulgarien	9999999999	1 block med 10 siffror. Den sista är en kalkylerad siffra. Känt som Unified Civil Number (personnummer för utlänningar)	Nationellt ID-kort Pass
CZ – Tjeckiska republiken	999999999 9999999999	1 block med 9 eller 10 siffror. Sjätte och sjunde siffran kan vara separerade med snedstreck.	Nationellt ID-kort Pass Körkort
DK – Danmark	DDMMÅÅ-9999	1 block med 10 siffror, med ett snedstreck mellan den sjätte och den sjunde siffran.	Pass
DE – Tyskland	999999999999	1 block med högst 12 siffror. Siffrorna kan vara separerade med snedstreck.	N ¹²
EE – Estland	999999999999	1 block med 11 siffror.	Nationellt ID-kort Pass Körkort
IE – Irland	9999999L(W)	7 siffror som åtföljs av 1 eller 2 bokstäver. Om det finns 2 bokstäver är den andra ett W.	Dokument från skattemyndigheten (Office of

¹² Skattenumret kan ändras om en person byter hemort.

		Den första är en kontrollbokstav som har kalkylerats med en algoritm.	Revenue Commissioners) Dokument från socialkontoret (Office of Social and Family Affairs)
EL – Grekland	999999999	1 block med 9 siffror, 8 vanliga och 1 kontrollsiffra.	N
ES – Spanien	1) 99999999A 2) X9999999A M0000001A L0000001A K0000001A 3) X9999999A G99999999 H99999999	1) Standardskattenummer för spanska medborgare består av 9 tecken: – 8 siffror – en kontrollbokstav 2) Övriga skattenummer för vissa typer av fysiska personer eller utländska medborgare med spanskt ID-kort har en sträng med 9 tecken: – 1 bokstav som beskriver typen av fysisk person – 7 siffror – 1 kontrollbokstav. 3) För subjekt med hemvist består skattenumret av: – 1 bokstav: E, G eller H. – 7 siffror – 1 kontrollsiffra	Nationellt ID-kort Pass
IT – Italien	LLLLLL99L99L999L	Skattenumret för fysiska personer är ett alfanumeriskt block med 16 tecken.	Hälsokort Skattenummerkort (Tax code card)
CY – Cypern	99999999L	1 block med 8 siffror och 1 bokstav. Bokstaven på slutet är en kontrollbokstav.	N
LV – Lettland	DDMMÅÅ99999 "9"9999999999	1 block med 11 tecken (DDMMÅÅ: födelsedatum) 1 block med 11 siffror (den första siffran är alltid 9)	Pass Körkort

		Beviljas fysiska personer som inte har skattenummer i formen DDMMÅÅ99999.	
LT – Litauen	9999999999 9999999999	1 block med 11 siffror. Skattenumret med 10 siffror är för fysiska personer som inte har skattenummer med 11 siffror.	Nationellt ID-kort Pass
HU – Ungern	99999999	Skattenummer för fysiska personer består av 1 block med 10 siffror. Företagskoden är ett block med 8 siffror.	N
MT – Malta	999L 9999999999	Skattenumret är detsamma som ID-kortnumret för en fysisk person. Mellan 3 och 7 siffror + bokstav (M, G, A, P, L, H, B eller Z). Personer utan nationellt ID-kort beviljas skattenummer från skatteverket (Inland Revenue Department). Detta är ett 9-siffrigt nummer där de 2 sista siffrorna är kontrollsiffror. Sådana personer kan anhålla om ID-kort hos den behöriga myndigheten. När kortet har utfärdats används det som skattenummerbevis på samma sätt som för personer med hemvist på Malta.	Nationellt ID-kort Pass ¹³
NL – Nederländerna	999999999	1 block med 8 eller 9 siffror. Om själva skattenumret har 8 siffror måste det föregås av siffran 0.	Nationellt ID-kort Pass Körkort
AT – Österrike	999999999 ¹⁴	1 block med 9 siffror där den sista är en kontrollsiffror.	N ¹⁵

¹³ På Malta får personer utan hemvist ett ID-nummer som anges på bankutdrag.

PL – Polen	9999999999	1 block med 10 siffror där den sista är en kontrollsiffra som kalkyleras med en algoritm.	N
PT – Portugal	999999999	1 block med 9 siffror där den sista är en kontrollsiffra som kalkyleras med en algoritm.	N
RO – Rumänien	9999999999999	1 block med 13 siffror. Kontrollsiffran kalkyleras med en algoritm.	Nationellt ID-kort Pass
SI – Slovenien	99999999	1 block med 8 slumpvis valda siffror (den första siffran kan inte vara 0). Den åttonde siffran är en kontrollsiffra.	N
SK – Slovakien	9999999999	1 block med 10 siffror.	N
FI – Finland	DDMMÅÅ(+,-,A) 999 (L/9) 9999999-9	1 block med 11 tecken enligt följande: Födelsedatum DDMMÅÅ Tecken (+, -, A) Individuellt nummer 999 Kontrollsiffra L/9 Företagskoden är ett block med 7 siffror och 1 kontrollbokstav (9999999-L) där 9999999 är ett serienummer och L är en kontrollbokstav.	Nationellt ID-kort Pass Körkort ¹⁶
SE – Sverige	ÅÅMMDD-NNNX	YYMMÅÅ är födelsedatum, NNN är ett födelsenummer, X är en kontrollsiffra. Födelsenumret är udda för män och jämnt för kvinnor. Kontrollsiffran kalkyleras automatiskt på grundval av födelsedatum och	Nationellt ID-kort Pass Körkort

¹⁴ 9 betecknar en siffra,
L betecknar en bokstav,
DDMMÅÅ betecknar ett datum (dag, månad, år)

¹⁵ Skattenumret kan ändras om en person byter hemort.

¹⁶ Skattenumret i nationella ID-kort och pass är rätt kryptiska men anges klart på körkortet. Egenföretagare kan ha ett andra skattenummer.

		födelsenummer.	
UK Förenade kungariket	– UTR: 99999 99999 NINO: LL999999(A/B/C/D/blankst eg)	Förenade kungariket har inga särskilda skattenummer. Närmast liknande identifikation är följande: 1. UTR (Unique Taxpayer Reference, unikt skattebetalarnummer) som normalt har ett format med 11 tecken; 1–5 numeriska, 6 blanksteg, 7–11 numeriska. 2. NINO (National Insurance Number, nationellt försäkringsnummer) som normalt har ett format med 9 tecken: position 1 och 2 är bokstäver (men inte D, F, I, O, Q, U eller V eller kombinationerna FY, GB, NK eller TN), 3 till 8 är nummer och som sluttecken används A, B, C, D eller blanksteg.	Pass

BILAGA III

Förteckning över betalningsombud när man mottar betalning enligt artikel 4.2

INLEDNING

Truster och liknande juridiska konstruktioner finns förtecknade för de medlemsstater som inte har ett nationellt skattesystem för beskattning av inkomster som erhålls för sådana juridiska konstruktioners del av den person som har den primära äganderätten och primärt förvaltar den juridiska konstruktionens egendom och inkomster och som har hemvist på den berörda medlemsstatens territorium. Förteckningen hänför sig till trustar och liknande juridiska konstruktioner som har sin faktiska ledning av lösa tillgångar i dessa länder (hemvist för huvudförvaltaren eller annan förvaltare med ansvar för de lösa tillgångarna), oavsett vilka lagar som har gällt för etableringen av dessa trustar och liknande juridiska konstruktioner.

Länder	Förteckning över subjekt och konstruktioner	Kommentarer
Belgien	<ul style="list-style-type: none">– <i>Société de droit commun/maatschap</i> (bolag enligt civil- eller handelslagstiftning utan juridisk status) – <i>Société momentanée/tijdelijke handelsvennootschap</i> (bolag utan juridisk status vars syfte är att hantera en eller flera specifika handelsoperationer) – <i>Société interne/stille handelsvennootschap</i> (bolag utan juridisk status genom vilka en eller flera personer har intresse i operationer som en eller flera personer hanterar för deras del) – Trust eller annan liknande juridisk konstruktion	<p>Se artiklarna 46, 47 och 48 i de belgiska företagsreglerna.</p> <p>Dessa <i>företag</i> (vars namn anges på franska och holländska) har ingen juridisk status, och ur beskattningssynpunkt kan metoden med genomlysning tillämpas.</p>
Bulgarien	<ul style="list-style-type: none">– <i>Drujestvo sys specialna investicionna cel</i> (investeringsföretag som bildas för ett särskilt ändamål, s.k. SPC-företag)	Subjekt som är befriat från bolagsskatt

	<ul style="list-style-type: none"> – <i>Investicionno drujestvo</i> (investeringsföretag, omfattas inte av artikel 6) – Trust eller annan liknande juridisk konstruktion 	I Bulgarien är trustar tillåtna för publikt erbjudande och de är befriade från bolagsskatt
Tjeckiska republiken	<ul style="list-style-type: none"> – <i>Veřejná obchodní společnost (ver. obch. spol. or V.O.S.)</i> (öppet bolag) – <i>Sdružení</i> Förening – <i>Družstvo</i> (kooperativ) – <i>Evropské hospodářské zájmové sdružení (EHZS)</i> Ekonomisk intressegruppering, EEIG) – Trust eller annan liknande juridisk konstruktion 	
Danmark	<ul style="list-style-type: none"> – <i>Interessentskaber</i> (handelsbolag) – <i>Kommanditselskaber</i> (kommanditbolag) – <i>Partnerselskaber</i> (partnerföretag) – <i>Europæisk økonomisk firmagrupper (EØFG)</i> Ekonomisk intressegruppering, EEIG – Trust eller annan liknande juridisk konstruktion 	
Tyskland	<ul style="list-style-type: none"> – <i>Gesellschaft bürgerlichen Rechts</i> (civilrättsligt bolag) – <i>Kommanditgesellschaft — KG, offene Handelsgesellschaft —</i> 	

	<p><i>OHG</i> (kommanditbolag, handelsbolag) – <i>Europäische Wirtschaftliche Interessenvereinigung</i> Europeisk ekonomisk intressegruppering, EEIG</p>	
Estland	<p>– <i>Täisühing- TÜ</i> (handelsbolag) – <i>Usaldusühing-UÜ</i> (kommanditbolag)</p> <p>– Trust eller annan liknande juridisk konstruktion</p>	Handelsbolag och kommanditbolag beskattas som separata skattepliktiga subjekt och alla utdelningar anses utgöra dividender (föremål för utdelningsbeskattning)
Irland	<p>– Öppet bolag och investeringsklubb</p> <p>– Europeisk ekonomisk intressegruppering, EEIG</p>	Förvaltare med hemvist på Irland är skattepliktiga på inkomster som uppkommer till trusten.
Grekland	<p>– <i>Omorrythmos Eteria (OE)</i> (handelsbolag)</p> <p>– <i>Eterorythmos Eteria (EE)</i> (kommanditbolag)</p> <p>– Trust eller annan liknande juridisk konstruktion</p>	Bolag är föremål för företagsskatt. Upp till 50 % av handelsbolagens vinster beskattas genom de enskilda delägarna enligt deras personliga skattesats.
Spanien	<p>Subjekt som är föremål för beskattning av tillskriven vinst:</p> <p>– <i>Sociedad civil con o sin personalidad jurídica</i> (civilrättsligt bolag med eller utan status som juridisk person)</p>	

	<ul style="list-style-type: none"> – <i>Agrupación europea de interés económico (AEIE)</i> Europeisk ekonomisk intressegruppering, EEIG – <i>Herencias yacentes</i> (dödsbo) – <i>Comunidad de bienes</i> (samägande av sakrätter) – Övriga subjekt utan status som juridisk person som utgör en separat ekonomisk enhet eller en separat grupp tillgångar (artikel 35.4 i <i>Ley General Tributaria</i>, allmänna skattelagen). – Trust eller annan liknande juridisk konstruktion 	
Frankrike	<ul style="list-style-type: none"> – <i>Société en participation</i> (joint venture) – <i>Société ou association de fait</i> (de facto-bolag) – <i>Indivision</i> (gemensam äganderätt) – Trust eller annan liknande juridisk konstruktion 	
Italien	<ul style="list-style-type: none"> – <i>Società semplice</i> (enkelt bolag - civilrättsligt bolag och införlivat subjekt) – Subjekt som inte drivs i affärssyfte och som inte har status som juridisk person – Trust eller annan liknande juridisk konstruktion 	<p>Kategorin subjekt som behandlas som <i>società semplici</i> inbegriper <i>società di fatto</i> (oregistrerade eller de facto-bolag), vars syfte inte är affärsverksamhet, och <i>associazioni</i> föreningar genom vilka artister eller yrkesverksamma utövar sin verksamhet utan status som juridisk person.</p> <p>Kategorin subjekt utan affärssyfte och utan status som juridisk person är omfattande och kan inbegripa olika typer av organisationer, sammanslutningar, syndikat, kommittéer, icke-vinstdrivande organisationer och övriga.</p>

Cypern	<ul style="list-style-type: none"> – <i>Syneterismos</i> Handelsbolag – <i>syndesmos</i> eller <i>somatio</i> Förening – <i>Synergatikes</i> Kooperativ – Trust eller annan liknande juridisk konstruktion – <i>Ekswxwria Eteria</i> Offshorebolag 	Truster som inrättas enligt cypriotisk jurisdiktion anses vara transparenta bolag enligt nationell lag.
Lettland	<ul style="list-style-type: none"> – <i>Pilnsabiedrība</i> (handelsbolag) – <i>Komandītsabiedrība</i> (kommanditbolag) – <i>Eiropas Ekonomisko interešu grupām (EEIG)</i> Europeisk ekonomisk intressegruppering, EEIG – <i>Biedrības un nodibinājumi</i> (föreningar och stiftelser) – <i>Lauksaimniecības kooperatīvi</i> (jordbrukskooperativ) – Trust eller annan liknande juridisk konstruktion 	
Litauen	<ul style="list-style-type: none"> – <i>Europos ekonominių interesų</i> 	

	<p><i>grupės</i></p> <p>Europeisk ekonomisk intressegruppering, EEIG</p> <p>– <i>Asociacija</i> (förening)</p> <p>– Trust eller annan liknande juridisk konstruktion</p>	Räntor och kapitalvinster på andelar eller obligationer som uppkommer genom sammanslutningar är befriade från företagsskatt.
Luxemburg	<p>– <i>Société en nom collectif</i> (handelsbolag)</p> <p>– <i>Société en commandite simple</i> (kommanditbolag)</p> <p>– Trust eller annan liknande juridisk konstruktion</p>	
Ungern	– Trust eller annan liknande juridisk konstruktion	Enligt de nationella bestämmelserna i Ungern erkänns trustar som subjekt
Malta	<p>– <i>Soċjetà in akomonditja</i> (kommanditbolag), vars kapital inte är uppdelat i andelar</p> <p>– <i>Arrangement in participation</i> Förening ”en participation”</p> <p>– Investeringsklubb</p> <p>– <i>Soċjetà Kooperattiva</i> Kooperativ förening</p>	Kommanditbolag <i>en commandite</i> vars kapital inte är uppdelat i andelar är föremål för allmän kapitalvinstbeskattning.

<p>Nederländerna</p>	<ul style="list-style-type: none"> – <i>Vennootschap onder firma</i> (handelsbolag) – <i>Commanditaire vennootschap</i> (kommanditbolag) – <i>Europese economische samenwerkingsverbanden (EESV)</i> Europeisk ekonomisk intressegruppering, EEIG – <i>Vereniging</i> (förening) – <i>Stichting</i> (stiftelse) – Trust eller annan liknande juridisk konstruktion 	<p>Handelsbolag, kommanditbolag och EEIG är skattemässigt transparenta.</p> <p><i>Vereniging</i> (föreningar) och <i>stichting</i> (stiftelser) är befriade från skatt utom om de har handels- eller affärsverksamhet.</p>
<p>Österrike</p>	<ul style="list-style-type: none"> – <i>Personengesellschaft</i> (handelsbolag) – <i>Offene Personengesellschaft</i> (öppet bolag) – <i>Kommanditgesellschaft, KG</i> (kommanditbolag) – <i>Gesellschaft nach bürgerlichem Recht, GesBR</i> (civilrättsligt bolag) – <i>Offene Erwerbsgesellschaft (OEG)</i> (yrkesföretag i form av öppet bolag) – <i>Kommandit-Erwerbsgesellschaft</i> (yrkesföretag i kommanditbolagsform) – <i>Stille Gesellschaft</i> (delegerat samarbete) – <i>Einzelfirma</i> (enmansföretag) – <i>Wirtschaftliche Interessenvereinigung</i> Ekonomisk intressegruppering, (EEIG) – <i>Privatstiftung</i> (privat stiftelse) 	<p>Bolag anses vara transparent, även om det betraktas som ett subjekt när det gäller beräkning av vinst.</p> <p>Behandlas som ett normalt bolag</p>

	<ul style="list-style-type: none"> – Trust eller annan liknande juridisk konstruktion 	Beskattas som ett företag, ränteinkomster beskattas enligt en reducerad sats på 12,5 %.
Polen	<ul style="list-style-type: none"> – <i>Spółka jawna (Sp. j.)</i> (handelsbolag) – <i>Spółka komandytowa (Sp. k.)</i> (kommanditbolag) – <i>Spółka komandytowo-akcyjna (S.K.A.)</i> (aktiebolag) – <i>Spółka partnerska (Sp. p.)</i> (yrkesföretag) – <i>Europejskie ugrupowanie interesów gospodarczych (EUIG)</i> Europeisk ekonomisk intressegruppering (EEIG) – Trust eller annan liknande juridisk konstruktion 	
Portugal	<ul style="list-style-type: none"> – <i>Sociedade civil</i> (civilrättsligt bolag) som inte är registrerat i kommersiell form – Registrerade företag som har verksamhet inom förtecknade yrkesverksamheter och där alla delägare är fysiska personer med samma yrke – <i>Agrupamento de Interesse Económico (AIE)</i> (Nationell ekonomisk intressegruppering) 	<p>Civilrättsliga bolag som inte är registrerade i kommersiell form, registrerade företag som har verksamhet inom förtecknade yrkesverksamheter, ACE (ett slags bolagsregistrerat joint venture), EEIG och företag som kontrolleras av en familjegrupp eller som är helägt av högst fem delägare är skattemässigt transparenta.</p> <p>Övriga registrerade bolag betraktas som företag och beskattas enligt de allmänna bestämmelserna om företagsskatt.</p>

	<ul style="list-style-type: none"> – <i>Agrupamento Europeu de Interesse Económico (AEIE)</i> (Europeisk ekonomisk intressegruppering, (EEIG)) – <i>Sociedade gestora de participacoes sociais (SGPS)</i> (Holdingbolag som antingen kontrolleras av en familjegrupp eller som är helägda av högst fem medlemmar) – <i>Herança jacente</i> (dödsbo) – Icke-bolagsetablerad förening – Offshorebolag som verkar i frihandelszoner på Madeira eller på ön Santa Maria i Azorerna – Trust eller annan liknande juridisk konstruktion 	<p>Offshorebolag med verksamhet i frihandelszoner på Madeira eller på ön Santa Maria i Azorerna är undantagna företagsskatt och källskatt på dividender, räntor, royalties och liknande betalningar som görs till det utländska moderbolaget.</p> <p>De enda truster som tillåts enligt portugisisk lag är sådana som inrättas vid International Business Centre på Madeira enligt utländsk lag och av juridiska personer och trustens tillgångar utgör en autonom del av förmögenheten för den juridiska person som är förvaltare.</p>
Rumänien	<ul style="list-style-type: none"> – Förening (bolag) – <i>Cooperative</i> (kooperativ) – Trust eller annan liknande juridisk konstruktion 	
Slovenien	<ul style="list-style-type: none"> – <i>Samostojni podjetnik</i> (enmansbolag) – Trust eller annan liknande juridisk konstruktion 	

	<p><i>ag</i></p> <ul style="list-style-type: none"> – <i>Kuolinpesä/dödsbo</i> – <i>eurooppalaisesta taloudellisesta etuyhtymästä (ELEY) / europeiska ekonomiska intressegrupperingar (Europeisk ekonomisk intressegruppering, (EEIG))</i> – Trust eller annan liknande juridisk konstruktion 	
Sverige	<ul style="list-style-type: none"> – <i>Handelsbolag</i> – <i>Kommanditbolag</i> – <i>Enkelt bolag</i> – Trust eller annan liknande juridisk konstruktion 	
Förenade kungariket	<ul style="list-style-type: none"> – Handelsbolag – Kommanditbolag – Kommanditbolag med begränsat ansvar för delägarna – Europeisk ekonomisk intressegruppering, (EEIG) – Investeringsklubb (där medlemmarna har rätt till en viss andel av tillgångarna) 	Handelsbolag, kommanditbolag, kommanditbolag med begränsat ansvar för delägarna och EEIG är skattemässigt transparenta.

(3) Följande bilaga ska införas som bilaga V:

”BILAGA V

Förteckning över uppgifter som medlemsstaterna årligen ska tillhandahålla kommissionen för statistiska ändamål

1. Ekonomiska uppgifter

1.1. Källskatt

För Belgien, Luxemburg och Österrike (så länge som de tillämpar övergångsbestämmelserna enligt kapitel III): det totala årliga beloppet av delade skatteintäkter från källskatt, uppdelat per medlemsstat där de faktiska betalningsmottagarna har hemvist.

För Belgien, Luxemburg och Österrike (så länge som de tillämpar övergångsbestämmelserna enligt kapitel III): det totala årliga beloppet av skatteintäkter som delas med de övriga medlemsstaterna från den källskatt som tagits ut enligt artikel 11.5.

Uppgifter om totalbelopp som tagits ut från källskatten, uppdelade per medlemsstat där de faktiska betalningsmottagarna har sin hemvist, bör också sändas till de nationella institutionerna med ansvar för att sammanställa betalningsstatistik.

1.2. Belopp för räntebetalning/försäljningsintäkter:

För medlemsstater som utbyter information eller som har valt frivilligt utlämnande av uppgifter enligt artikel 13, beloppet för räntebetalningar inom deras territorium som är föremål för informationsutbyte enligt artikel 9, uppdelat enligt medlemsstat eller beroende och associerat territorium där de faktiska betalningsmottagarna har hemvist.

För medlemsstater som utbyter information eller som har valt frivilligt utlämnande av uppgifter enligt artikel 13, beloppet för försäljningsintäkter inom deras territorium som är föremål för informationsutbyte enligt artikel 9, uppdelat enligt medlemsstat eller beroende och associerat territorium där de faktiska betalningsmottagarna har hemvist.

För medlemsstater som utbyter information eller som har valt mekanismen för frivilligt utlämnande av uppgifter, beloppet för räntebetalningar som är föremål för informationsutbyte, uppdelat enligt typ av räntebetalning enligt de kategorier som fastställs i artikel 8.2.

Uppgifterna rörande totala belopp för räntebetalningar och försäljningsintäkter, uppdelade enligt de medlemsstater där de faktiska betalningsmottagarna har hemvist, bör även lämnas till de nationella institutioner som har ansvar för att sammanställa betalningsstatistik.

1.3. Faktisk betalningsmottagare:

För alla medlemsstater, antalet faktiska betalningsmottagare med hemvist i andra medlemsstater och beroende eller associerade territorier, uppdelade per medlemsstat eller beroende och associerat territorium.

1.4. Betalningsombud:

För alla medlemsstater, antalet betalningsombud (per översändande medlemsstat) som deltar i informationsutbyte eller uttag av skatt i enlighet med detta direktiv.

1.5. Betalningsombud när man mottar betalning:

För alla medlemsstater, antalet *betalningsombud när man mottar betalning* som har erhållit räntebetalningar enligt det som avses i artikel 6.4. Detta gäller både översändande medlemsstater i vilka räntebetalningarna har gjorts till *betalningsombud när man mottar betalning* vars faktiska företagsledning finns i andra medlemsstater **och** mottagande medlemsstater som har sådana subjekt eller juridiska konstruktioner inom sitt territorium.

2. Tekniska detaljer

2.1. Poster:

För medlemsstater som utbyter information eller som har valt frivilligt utlämnande av uppgifter enligt artikel 13, antalet översända och mottagna poster. En post omfattar en betalning för en faktisk betalningsmottagare.

2.2. Behandlade/korrigerade poster:

Antalet och procentandelen syntaktiskt ogiltiga poster som kan behandlas.

Antalet och procentandelen syntaktiskt ogiltiga poster som inte kan behandlas.

Antalet och procentandelen icke-behandlade poster.

Antalet och procentandelen poster som har korrigerats på begäran.

Antalet och procentandelen poster som har korrigerats spontant.

Antalet och procentandelen poster som har behandlats med framgång.

3. Frivilliga poster:

3.1 - För medlemsstaterna, beloppet för räntebetalningar till subjekt eller juridiska konstruktioner som är föremål för informationsutbyte enligt artikel 4.2, uppdelat enligt medlemsstat där subjektet har sin faktiska företagsledning.

3.2 - För medlemsstaterna, beloppet för försäljningsintäkter till subjekt eller juridiska konstruktioner som är föremål för informationsutbyte enligt artikel 4.2, uppdelat enligt medlemsstat där subjektet är etablerat.

3.3 - De respektive andelarna av total årlig skatt som uttagits från skattebetalare med hemvist, på räntebetalningar som de har mottagit från inhemska och utländska betalningsombud.”